

ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. MONTEVERDE 4251
(1636) OLIVOS
BS. AIRES - ARGENTINA

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

IV. évf. 48. sz.
2009. MÁRCIUS
(LXXIX. évf. 15.854. sz.)

„A vélemény szabadsága mindenekelőtt a vélemény alkotásának és kinyilvánításának a szabadsága mindenki számára, még és különösen akkor is, ha ez a vélemény nem egyezik a kormányzók véleményével.
Az az ember, akinek nincs joga nemet mondani, csupán egy rabszolga.”
(Arthur Koestler)
„Egy szabad államban helyénvaló, ha mindenki azt gondolja, amit akar, és mindenki azt mondja, amit gondol.”
(Spinoza)

Petőfi emlékhely a segesvári csata (1849. július 31) emlékművének

Petőfi Sándor: Lapok 1848-as naplójából „Pest, március 15-én 1848

Szabad a sajtó! ...
– Ha tudnám, hogy a hazának nem lesz rám szüksége, szívembe mártanám kardomat, s úgy írnám le haldokolvam, piros véremmel e szavakat, hogy itt álljanak a piros betűk, mint a szabadság hajnalsugarai.

Ma született a magyar szabadság, mert ma esett le a sajtóruha a bilincs ... Vagy van olyan együgyű, ki azt képzelje, hogy szabad sajtó nélkül lehet bármely nemzetnek szabadsága?

Üdvez légy születésed napján, magyar szabadság! Először is én üdvezellek, ki imádkoztam és küzdöttem érted, üdvezellek oly magas örömmel, a milyen mély volt fájdalom, midőn nélkülöztünk tégedet!

Oh szabadságunk, édes kedves újszülött, légy hosszú életű e földön, élj addig, míg csak él egy magyar; ha nemzetünk utolsó fia meghal, borulj rá szemfedő gyanánt ... s ha előbb jön rád a halál, rántsd magaddal sírodba az egész nemzetet, mert tovább élnie nélküled gyalázat lesz, veled halnia pedig dicsőség!

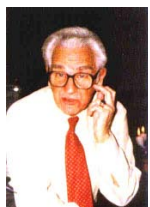
Ezzel köszöntlek, ez legyen útravalód az életben. Éljen boldogul! Nem kívánom, hogy ne találkozzál vészekkel pályádon, mert az örökké nyugodt élet félhalál, de legyen mindig férfierőd a vészeken diadalmaskodni!

Késő éj van. Jó éjszakát szép csecsemő... Szép vagy te, szebb minden országbéli testvéreidnél, mert nem fürödtél vérben, mint azok, téged tiszta örömkönnnyek mostak; és bölcsöd párnái nem hideg, merre holttestek, hanem forró, dobogó szívek. Jó éjszakát! ... Ha elalszom, jelenj meg ál-mamban úgy, a milyen nagy-nak, ragyogónak, a világtól tiszteltnek én reméllek!”

(Megjelent a Délamerikai Magyarorság 1981. március 15-i számában)

A költő feltételezett elesténe helyén, Fehéregyházán (Erdély, Maros megye, románul Albești, 1924-ig Feriház, németül Weißkirch bei Schäßburg)

Stirling György (Eger):

Barack Obama a Fehér Házban - néhány gondolat -

Szerk. megj.: Mire megjelenünk, Obama elnök és az észak-amerikai polgárok mézesheteinek már vége. Azonban a január-februári lapzárta után beérkezett cikk tartalma fontosságánál fogva a késés ellenére közöljük.

2009. január 20-án történelmi napot élt át Washington: felesküdt és elfoglalta hivatalát Amerika 232 éves történetének első színesbőrű elnöke. **Barack Husszein Obama** az Egyesült Államok 44. elnöké-ként tette le az esküt, és népszerűségét az esemény iránti felfokozott érdeklődés is mutatta. Az *Inauguration Day* négyé-venként ismétlődő ünnep az Egyesült Államokban, és az eskütétel, az első elnöki beszéd, az ezt követő látványos parádé a Pennsylvania Avenuen a múltban is mindig színeszereket vonzott, de olyan rengeteg embert, amennyi ezen a napon Obamát ünnepelte, még egyetlen eddigi elnök beiktatásán sem lehetett látni. Roskadásig megteltek a Capitolium nyugati frontján és a parádé útvonalán ácsolt tribünök, a Mallnak a Washington Monumentig s a Lincoln Memorialig nyúló hatalmas téglalapján pedig annyian szorongtak, hogy egy gombostűt sem lehetett volna leejteni. A nagy hideg ellenére sokan már kora reggel elfoglalták helyüket, hogy minél közelebből lehessenek tanúi az esemény minden mozzanatának, amelyeket egyébként a város több pontján felállított óriási vetítőkön is figyelemmel lehetett kísérni. Az ország minden sarkából mintegy két-

A SZERKESZTŐ ÜZENI

Jelen számunkkal (AMH N° 48) befejezzük 4. évfolyamunkat.

Az emigrációs (vagy, ha akarjuk, nyugati) magyarság lapkiadására visszatekintve megállapíthatjuk, hogy gyakorta adódtak ugyan időszakos új kiadványok, de ritka jelenség az éveken át tartó folytonosság; más szóval, a II. VH utáni évtizedek alatt kevés olyan sajtótermék született, amely 4 éven át és azon túl „kibírta” a folyamatos megjelenést.

Amikor 2004 januárjában megszűnt a Czanyó Adorján által 27 éven át kitarotán és szeretettel szerkesztett Dél-amerikai Magyar Hírlap, kolóniánk hirtelen összekötő kapocs, híradó nélkül maradt. Pedig az argentinai magyarság megszokta, hogy „van újság”. Faragó Rezső újságíró (1887 Nagylak, Erdély – 1953 Buenos Aires) 1927-ben érkezett meg Argentínába, és 1929. június 29-én indította meg a *Dél-amerikai Magyarorság*-ot, az „ezeréves Magyarország ismertetésére”. 20 éven át szerkesztette a lapot, amíg 1949-ben adta át a jogfolytonossággal bíró utódjának. Ezután sok szerkesztő, sok névcsere következett, amíg Czanyó *Dodó* a lapot átvette, egész megszűntéig.

Egy év újságtalanság után aztán 2005 márciusában megindultunk, mint Dél-Amerika egyetlen magyarnyelvű sajtóterméke. Sejtettük, hogy nagy föladat az, amire tudatosan adtuk fejünket. Hogy mekkora, arra 2 év igen intenzív és olykor elég keserves munka alatt jöttünk rá: kb. ennyi volt a betanulásra szükséges „tapogatózási idő”. Ezután kezdett ügyesebben sikerülni minden.

Ahogy e sorok írója indulásunkkor a beköszöntőben jelezte, a célkitűzések világosan adva voltak, nevezetesen:

- Az Olvasó tájékoztatása a kolónia eseményeiről, min vehet részt, hova és mire küldheti gyermekét
- Híradás Intézményeink tevékenységéről
- Közösségünk ifjúságának bevonása, külön nekik szóló oldalakkal

„Partraszállás” (1916), Joaquín Sorolla y Bástida spanyol impresszionista festő műve (Valencia 1863 - Cercedilla, Spanyolország 1923)

- Kapocsként működni Magyarország felé is
- A magyarul nem tudó élettársaknak, barátoknak figyelembe vétele, spanyolnyelvű résszel
- Rövid tájékoztatás a környező világránk vonatkozó eseményeiről is
- Mindemellett az AMH-nak tükröznie kell az argentinai magyar közösség világnézetét, amely magába foglalja a magyarság részére oly lényeges értékek védelmét, mint a család, a keresztény/keresztyén szeretet, a tolerancia/béketűrés, a mértéktartás, a szélsőségek/fundamentalizmusok elkerülése.

Ma, 4 év után egyfajta megnyugvással megerősítjük, hogy eredeti célkitűzéseinktől nem kellett tágtanunk. Ez korántsem saját érdem, hanem kiépült, hűséges Olvasótáborunk, önzetlen támogatóink és hirdetőink pártfogásának, valamint munkatársaink erőfeszítésének tudható be, és nem jelent mást, mint hogy mindnyájan egy csónakban ülünk, együtt evezünk ugyanabba az irányba főnmaradásunk érdekében.

Ezúton fejezzük ki őszinte hálánkat mindazoknak, akik beszálltak csónakunkba és velünk együtt igyekeznek legyőzni a hullámok erejét. E szellemben megyünk neki az 5. évfolyamnak, annak tudatában, hogy magas gondviselés örökdió felettünk.

Haynálné Kesserű Zsuzsánna

millióan érkeztek a fővárosba, a televíziós közvetítés pedig Észak-Amerikában és az egész földkerekségen sokszázmillió embert szögezett órákra a képernyő elé. (*Minket is. Szerk.*)

Már napokkal a beiktatási ceremónia előtt lázban égett az egész város és ennek jegyében alakította az életét. Az ünnepség előtti napon megszűnt minden forgalom a város belterületén, hogy a Pennsylvania Avenue Fehér Ház és a Capitolium közti párkilométeres szakaszról ne is beszéljek, ahol egy macska sem kóborolhatott el a *Secret Service* tudta nélkül. Akik a Potomac virginiai oldalán laktak, azoknak tudomásul kellett venniük, hogy már ama bizonyos kedd előtti hétfőn a gépkocsiforgalom elől lezárják az összes hidakat, és a látogatókat hozó autóbuszok is csak egyes kijelölt hidakon kelhetnek át a folyón a District of Columbia területére. Még a gyalogosok számára is megszabták, mikor és hol sétálhatnak át a fővárosba és mit vihetnek magukkal (hátizsákot,

nagyobb csomagot, gyanús tárgyakat semmiképp).

Magát a beiktatási ceremóniát és a többi programot főlegesen lenne ismertetni, hiszen a televízió jóvoltából Kenyától Alaszkáig az egész világ láthatta a nap eseményeit, a notabilitások gyülekezésétől a Capitolium előtt - ahol feltűnt egyszerre három nyugdíjas elnöki házaspár is: **Carterék**, az **idősebb Bushék** és **Clintonék** -, egészen a hagyományos bálókig, amelyek egyikén az új elnöki pár is megjelent és táncolt. (Nem nagy ügy, de vajon a Fehér Házban nem akadt senki, aki megsúgta volna Obamának, hogy a szmokinghoz fekete nyakkendő illik, fehérret csak frakkhoz kötünk?...). Az ünnepség rendben zajlott le, olyan példátlan elővigyázatossági intézkedések mellett, amelyet még nem látott Washington. A rendőrök és civilruhás biztonságiak létszáma négyszerese volt az ilyenkor szokásosnak.

Folyt. a 2. oldalon

A TARTALOMBÓL:

Gáspár Miklós Szt. Margit miséje ..	2.o.
Olvasólevelek	2.o.
Saáry Éva riportja Budapestről ...	3.o.
Kopits György a költségvetésben ..	3.o.
„Az irracionális agyém”	3.o.
Brazíliai rabszolga-felszabadítás ...	4.o.
MAGYARORSZÁGI helyzet	5.o.
A Mindszentynum zárandokház ...	6.o.
A KOLONIA HÍREI	6.-7.o.
Zólyomi Kati Nyílt levele	HUFI I.
A Regösök hálája	HUFI II.
A venéz Ráskai Lea öcs.cs.....	HUFI III.
Két Benedek áldott emléke	HUFI III.
Nuevamente Anikó de Emödy ...	SP I
Ladislao Kurucz: „Los gitanos” ...	SP I
Jorge Nedich sobre Hungría	SP II
Anikó Villalba mochilera	SP III
¡CALENDARIO DE MARZO! ...	SP IV

BARACK OBAMA...

...Folyt. az 1. oldalról

A hosszú program miatt Obama csak jó néhány perccel 12 után tudta letenni az esküt, amikor már elnök volt, mert az alkotmány szerint pontban délben eskü nélkül is hivatalba lépett. Aztán az esküvel is történt egy kis baj, mert először a 35 szavas, egymondatos szöveget előolvastó **John G. Roberts**, a Legfelső Bíróság elnöke nyelve botlott meg, aztán Obama ezt ismételte. A biztonság kedvéért másnap Obama újra letette az esküt a bíró előtt.

Minden tekintetben az alkalomhoz illett Barack Obama beiktatási beszéde, ami a tőle megszokott gördülőkevény fogalmazással remekül előadott nagyívű program volt. Kiemelte, hogy Amerika keresztények, zsidók, muzulmánok és nem hívők országa, ahol az embereket közös álmok és remények kötik össze. Első mondataiban módot talált arra is, hogy egy udvarias gesztust tegyen a tőle pár lépésnyire ülő távozó elnök felé és elegánsan megköszönte eddigi munkásságát, amit Bush kissé kényszeredett mosollyal nyugtázott. Aztán Obama a most kezdődő új korszakról beszélt, amelynek sikeréért meg kell dolgozni, és szavai - amelyeket többször szakított félbe taps - optimizmust sugároztak.

*

Igazi látványosságnak bizonyult az *Inauguration Parade*, amelynek élén a páncélozott elnöki limuzinban Obama és a *First Lady* fogadta a Pennsylvania Avenuet szegélyező tömeg üdvözlését. (**Eisenhower** még nyitott gépkocsiban állva integetett az embereknek, de az óta volt egy szeptember 11 - és minden megváltozott). **Carterék** hozták szokásba és **Clintonék** is követték ezt, hogy gyalogosan mennek végig a mintegy két mérföldes távon, ám Obamának biztonsági okokból ezt nem engedték meg. Azonban amikor a lassan haladó kocsisor körülbelül az út feléül megállt, ők mégis kiszálltak és pár lépés erejéig integettek jobbra-balra a járdán ujjongó és éljenző embereknek. Az FBI-ügynökök kétségbeesetten toporogtak az elnöki házaspár körül, aztán szelíd erőszakkal visszastuszkolták őket a „Beast” becenevű elnöki limuzinba, amelyről azt beszéltek, hogy egy ablakkal ellátott tank, amiben még vállról kilőtt rakéták sem tudnának kárt tenni.

A **Bush házaspár** közben már az elnöki helikopteren útban volt az Andrews légibázis felé, hogy Texasba és a magánéletbe repüljenek. A Capitolium keleti lépcsősorán vettek búcsút Washingtontól és Obamától, akik sokáig integettek a betonról lassan felemelkedő helikopter felé. Így ért véget a nyolc évig tartó Bush korszak, amelynek kezdetére esett az Észak-Amerika elleni terrortámadás, ami meghatározta Bush egész további elnöki működését. Ezzel kezdetben példátlan, 92%-os rekord-népszerűséget ért el, ami azonban a második négy év alatt átlagosan 37%-ra olvadt. George W. Bush szerencsétlen nyolc éve örökségként két befejezetlen háború, hatalmas költségvetési hiány és egy recesszióba süllyedt gazdaság maradt az országra. Így a ciklus végére Bush nemcsak személy szerint veszítette el népszerűségét, de sikerült mélypontra juttatnia a jobb sorsra érdemes republikánus pártot és ártott az Egyesült Államok nemzetközi tekintélyének is.

*

A jelek szerint nemcsak az Egyesült Államok népe vár sokat az új elnöktől, hanem az egész világ is. A kétségkívül jófellépésű, rokonszenves fiatal politikus, aki 12 év alatt futotta be azt a tüneményes pályát, ami a világ első hatalma elnöki székeig vezetett, szuggesztív szónok és szavaival hatni tud hallgatóságára. Önbizalma határtalan és rendelkezik azzal a képességgel, hogy elhitesse: ő az egyedüli, aki rendbe tudja tenni az ország szénáját. A 48 éves politikus minden mozdulatából lendület és energia tükröződik, ami a mai enervált világban ellenállhatatlanul

hatásos. Remekül felépített beszédeiben egy olyan jövőt ígér, amiről szívesen hallanak az elmúlt évek sikertelenségétől megcsömörlött emberek, akik szemmel láthatóan hinni akarnak az ígéreteinek.

Új vezető választásakor az emberek általában mindenütt változásra, valami újra várnak, és Obama, aki maga is más s így valósággal megtestesíti az újat, a *Change* jelszavával és a *Yes we can!* hitet sugalló biztatásával a reményt keltette életre az emberekben. Obama a számára legkedvezőbb lélektani pillanatban lépett a színre: egy percig sem lehetett vitás, hogy 2008-ban még Caligula lovának is több esélye lehet a választási győzelemre, mint bárkinek, aki a legkisebb mértékben is a múlthoz kötődik. Az egyébként igen tiszteletreméltó McCain és a rutinos Hillary a választók szemében egyformán a múlt folytatásának tűntek, ezért nem voltak igazi ellenfelei Obamának.

Kiderült, hogy Obama nagy előnye - amit kezdetben sokan hátránynak vélték - a **mássága** volt. Az amerikai társadalomnak még máig is folyamatosan kollektív lelkiismeretfurdalásai vannak a szegregáció miatt, és én jól emlékszem, hogy amikor 1971-ben washingtoni lakos lettem, még nappal sem volt tanácsos fehér embernek a 14. és a 15. utca környékén sétálni, ahol akkor még jól látszottak a pár éve lezajlott *riot* [zavargás, zendülés. Szerk.] nyomai, kiégett házak és romos üzlethelyiségek. Akkorra hivatalosan már megszűnt a megkülönböztetés nyilvános helyeken, de a fehérek és a feketék közti feszültség még ott vibrált a levegőben és évelnie kellett eltelnie ahhoz, hogy az ellenérzések kölcsönösen feloldódjanak. A hivatalos amerikai szemléletben pedig megjelent a „pozitív diszkrimináció”, amivel az inga kilengett a másik oldal felé. De ez most nem tartozik ide, bár az bizonyos: jeleit fel lehet fedezni az Obama-jelenségben, az „Obamániában” is. A régi reflexek még élnek az emberek zsigereiben s én azt hiszem, ezt az érzést kompenzálta az észak-amerikai többsége, amikor tavaly novemberben Obamára adta a voksát. Választania kellett McCain és Obama között: nos, úgy érezte, ha az előbbire szavaz, elárulja, hogy a lelke mélyén ő még mindig rasszista. Ha Obama mellett dönt, megnyugtatta önmagát, hogy nem az. S végül az afro-amerikai jelölt **tízmillióval több szavazatot kapott**, mint McCain...

*

Nagy feladatok várnak Obamára, akinek ezek megoldásához jó munkatársakra van szüksége, hiszen ígéreteit csak akkor tudja teljesíteni, ha hozzáértőkkel veszi körül magát. Már kampányának első hónapjai után megmutatkozott kiváló szervezési képessége. Beiktatása után első elnöki teendőjeként aláírta a kormánytagok kinevezését: meg kell mondani, a kabinet összeállításánál igazi nagyvonalúságról tett tanúbizonyságot. Azon kívül, hogy a kormány legfontosabb pozíciójába, a külügyminiszteribe pártbéli ellenfelét, **Hillary Clintont** ültette, még több független, sőt republikánus szakembert is maga köré gyűjtött. Noha Obama a megújulást hirdeti, kormányában igazán új arcot alig látni, környezetében inkább a Clinton-érából ismert nevekkél lehet találkozni. **Az ország első színesbőrű elnöke balról indult, de a jelek azt mutatják, máris középbe tart.** Ez a javára válhat. A munkatársak megválasztása az egyik legfőbb vezetői erény és úgy tűnik, Obama rendelkezik ezzel, ami személyi adottságain kívül biztosíthatja azt, hogy az Egyesült Államok számára a következő esztendő a felemelkedés évei legyenek.

Summa summarum: Kezdetben nem túlzottan lelkesedtem Obamáért - elsősorban nem is a bőrszíne miatt -, de az ország többsége megválasztotta, ezt tehát tényként el kell fogadni, és esélyt kell adni neki, hogy bizonyítson! *(Kiemelések tőlünk. Szerk.)*

Gáspár Miklós budapesti kanonok évi miséje a Szent István Otthonban (január 18, Szent Margit napján)

Szent Margit neve, imádságos lelke összeforrott az oly sokat szenvedett nemzettel. Előzmény volt erre az a muhi ütközet, ahol úgy látszott minden elveszett. A tatárok szétverték a védelmet, a nemzet nagyjai életüket áldozták a honért. Az ország néhány erődítmény kivételével romhalmazzá, a vandál pusztítások áldozata. IV. Béla királynak sikerült ugyan elmenekülnie, de „az ország megszűnéséről” tudósítottak, és földi erőktől, szövetségeseiktől nem nagyon várható segítség. Az Istenfélo király azonban hagyatkozott az elődeitől örökölt hitre: a reményt fel nem adva leányát felajánlotta az isteni szolgálatra. A fordulat megtörtént, és holtakat, pusztulást maga után hagyva a kegyetlen ellenség kiűrtette az országot.

Margit példászerű imádságos életét egyházát és népét szolgálva élte le. Amidőn 1270. január 18-án elhalálozott, az esztergomi érsek felemelte a fátylat az elhunyt arcáról és így szólt a gyászoló sokasághoz: *Ne sirjatok, hanem nézzétek őt, mert a feltámadás jele van az arcán.* - 30 év múlva 1301-ben kihalt az Árpádház. Egy virágzó országot hagyott maga után.

1944 januárjában a történelmi Magyarország talán utolsó nagy ünnepi összejövetele volt a Thököly úti domonkos templomban, ahol az ország főméltóságai előtt ismertették XII. Pius pápa elhatározását Margit királyleány-szerzetesnővér szentté avatásáról.

Gáspár Miklós kanonok évente ellátogat Budapestről a Szent István Otthonba Szent Margit misét bemutatni

Fotó Fóthy

Róma akkor nyílt város volt. Ez alkalommal azonban a szentatyának szerető gondolata Magyarországra felé szállt, hogy megerősítse azt a nemzetet, amely oly dolgoknak nézett elébe, amelyek erősen emlékeztettek IV. Béla és népének szenvedésére.

*

Ezek után Miklós atya a *Népszabadság-*

ban megjelent statisztikák alapján ismertette nemcsak a magyar népfogyatkozás rettentő adatait, hanem a lakosság eltéréseit a vallási élettől. „leszokását” a hitéletben való részvételében, vagyis a keresztelők, bérmálások, egyházi esküvők döbbenetesen erős számbeli csökkenését. Tavalyi adatok: Magyarországon mintegy 6 millió megkeresztelt személy él, ez a népesség 60%-a, 97.000 gyermek született, közülük 44.000-et kereszteltek meg. 132.000 temetésből 67.000 folyt egyházi szertartás szerint. 40.000 esküvőből 11.500-an mondták ki az oltár előtt a boldogító igent.

Ma Magyarország helyzete erkölcsi-lelki téren bizony hasonlítható a Szent Margit időbeli elpusztult országéhoz. Csakis Margit példáját követve - a hit, az ima és a szolgálat által - segíthetünk hozzá az ország fölemelkedéséhez: van miért imádkozni! A sebek gyógyulást igényelnek. Imádkozunk és tevékenykedünk, hogy újból Szent István és Szent Margit országa legyünk - fejezte be a mindenkit megható prédikációját Miklós atya.

(Összegezte HKZS.-l. további részleteket 7.o.)

Az Olvasó írja...

Az AMH postarovata az olvasók fóruma. Az abban foglaltak teljes egészében az író véleményét tükrözik. A szerkesztőség ugyanakkor fenntartja a jogot, hogy a beérkezett leveleket szerkesztje.

Mottó: *Többször mondom: az élet fő célja - tett; s tenni magában vagy másokkal együtt senkinek sem lehetetlen. Tehát tégy! S tégy minden jót, ami téled telik, s mindenütt, hol alkalom nyílik; s hogy minél nagyobb sikerrel tehess, lelkedet eszközökkel gazdagítani szüntelen igyekezzél.*

Kölcsey Ferenc (1790-1838)

Alábbi ünnepi köszöntés „csigapostán” érkezett:

Kedves Zsuzsó!

Sok szeretettel kívánok Magának kellemes karácsonyi ünnepeket és áldásos új esztendőt. Valamint további szép sikereket nagy értékű munkájához. Ma már történelmi értéke van annak a tevékenységnek, amelyet a magyarság javára a távoli Dél-Amerikában folytat. Kívánom, legyen továbbra is ereje és kitartása mindehhez a jövőben is.

Üdvözléssel és kézcsókkal,

Borbándi Gyula, München

Kedves Zsuzsó!

Nem állom meg, hogy ne gratuláljak szívből a januári-februári AMH-hoz! Remek! Hemzseg és csillámlik az ember keze alatt, csupa élet és okos, sokoldalú beszámoló a múlttól, a mindennapokról, az eseményekről, a tervekről és a lélekről, hihetetlen erejű tanúságtétele és kovása az összetartozásnak. Minden olvasó nevében köszönöm!

Szőnyi Ferenc, Budapest

volt nagykövet

Tisztelt Argentín Magyar Hírűrség!

Egy hatalmas kéréssel fordulnék Önökhöz. 19 éves másodéves orvostanhallgató vagyok, Budapesten lakom, régi tervem, hogy kijussak Argentínába. Egyrészt a spanyol nyelv elsajátítása a

célom, másrészt a tapasztalatszerzés. Szeretnék dolgozni (gyerekekre vigyáznék, öregek otthonában dolgoznék stb.), hogy az ott-tartózkodásomat pénzügyileg fedezni tudjam. Az egyetemi gyakorlatok miatt az egyetlen lehetőségem most nyár lenne. Ha tudnak, kérem segítsenek, hogy kijuthassak! Előre is köszönöm.

Simon Mária simonmaria@freemail.hu

Tisztelt Szerkesztő Asszony!

Nagyon nagy örömmel olvastam a **Trukli Jánosról** közölt cikket (1. AMH 08. szept.: *Bonczos: „Megelevenedik a történelem”*). Tudja-e, hogy Trukli János Mohácson született? A cikkben emlegetett vasmadarat, amely egy turulmadár, ma is Mohácson őrzik, de kevesen látták: nincs kiállítva. Nekem abban a szerencsében volt részem, hogy láthattam 1974-ben: akkori tevékenységünk alapján emléktáblát avattak a tiszteletére és utcát is neveztek el róla. Azonban a rendszerváltás Trukli Jánost baloldali embernek tartván visszavonta az utcanévet. Igyekszem politikamentesen fogalmazni, de ezek tények. Én már nem lakom Mohácson, nem tudom, jelenleg mi van a szobrával, mert a Múzeumba csak előzetes bejelentés alapján lehet bemenni. Próbáltam felvenni a kapcsolatot a mohácsi városvédő egyesülettel, de sajnos hiába. Igaz, én a baloldali nézeteimet sose rejtettem véka alá, azonkívül a szocializmus ideje alatt is időnként meggyűlt a bajom a városvezetéssel. Sokáig be voltam tiltva mint idegenvezető, és ezt a mai napig se kaptam vissza, holott 1981-ben kerültem indexre.

Remélem evvel a pár mondattal is tudtam Önnek segíteni Trukli Jánossal kapcsolatban.

Nagy István János, Szigetszentmiklós

Méltányos megbízási díj ellenében vállalkoznék az érdeklődők saját magyarországi ősei-családjá történetének feltárására, akik a távolság miatt erre sem idővel, sem lehetőséggel nem rendelkeznek. Egy genealógiai családtörténeti tanulmány rendszerint 1828-ig visszamenőlegesen normál feltételekkel elkészíthető, speciális kutatással ennél korábbi idősokra is lehet vállalkozni. (Több referenciával is rendelkezem a XIII. századi visszanyúló kutatással, eredménnyel.) Szíve-

sen állok az érdeklődők rendelkezésére a tárgyhoz kapcsolódó kérdésekben, az editor2008@genealogia.hu email címen. Vásony Sándor szerkesztő, több mint harminc éves tapasztalattal a genealógiai kutatás terén. Többek között család-történeti honlapot is üzemeltet a közösség ilyen érdeklődésű tagjai számára, melynek elérhetősége:

www.genealogia.hu,

valamint egy FORUM áll az egymást segítő, egymás segítségét kérő kutatók számára: www.genealogia.hu/forum.

Saáry Éva (Lugano): RIPORT A TÉLI BUDAPESTRŐL

Midőn Szekfű Gyula (*), a második világháború befejezése után, visszatért első Szovjetunió-beli látogatásáról, mindenki megrohanta:

- Mi van Moszkvában?
- Hideg. - felelte kurtán, s ez alatt nemcsak a téli zimankót értette.

A híres epizódot hazai tapasztalataim juttatták az eszembe.

December 28-án érkeztem Pestre, ahol a hőmérő higanyszála napról napra 10-15°C körül mozgott. Csúszós utaktól azonban eleinte nem kellett tartani. Száraz idő volt, sőt néha kisütött a nap is, ami viszont fokozta a levegő szennyezettségét (szmogriadót rendeltek el!). Később aztán megeredett az ólmos eső. Jégpálya lett az ország. A kórházaknak pótágyakat kellett betenniük, hogy elláthassák a sebesülteket.

A gondot még növelte az orosz-ukrán gázvita. Magyarországnak szerencsére voltak tartalékai, de a környező államokban veszélybe került a fűtés, a főzés - a nagy üzemek szükségleteiről nem is beszélve. Végül Budapest adott „testvéri” segítséget Szlovákiának, Szerbiának...

Nagy kavargást okoztak a közlekedési sztrájkok, bár a repülőterei dolgozók kegyesen felfüggesztették azokat az ünnepek tartamára. Egyébként görög munkások helyettesítették-helyettesítik (nagy felháborodásra) a munkamegtagadókat.

Dermedt a társadalmi légkör. **Sólyom László** melankolikus újévi üzenetét **Gyurcsány** hetvenkedése követte, hogy no lám, az októberi költségvetési vita nem okozott problémát, az emberek értékelik az ő munkáját, csak „a maradi fundamentalisták” okoskodnak.

Pedig a gazdasági válság alaposan „begyűrűzött”. A borzalmas adósságtömegekről nem kell szót ejteni (köztudott), de január 1-jétől - egy-két szemkiszúrással alkalmas kivételtől eltekintve - jóformán mindennek emelkedett az ára. A kereskedelem pang, sok üzlet, vendéglő bezár. Nagy a munkanélküliség! Enyhítésére négy napos munkahét bevezetését fontolgatják. Savanyúan hallgatják az Euro szlovákiai megjelenéséről szóló híreket is. Ez ugyan nem jelent „megváltást”, de mégis rangsorolja gazdaságilag az országokat.

Közben folyik az áldatlan vita a „fasiszta” Magyar Gárda körül s a Böszörményi út-Nagyenyed utca sarkán lévő,

Szipmátia tüntetés a Magyar Gárda Egyesület mellett, a Parlament előtt (2009. január 17). Fotó Szabad R riport Tudósító Iroda

hősi emlékműként szolgáló, szerencsétlen Turul szoborról, amelynek lábánál a Doni katasztrófa urivi áttörésének évfordulójára az emlékezők most is nemzetiszín szalaggal díszített koszorúkat helyeztek el.

Mindez nevetséges lenne, ha nem kellené sírni rajta. A Turul nemcsak magyar, hanem ősi ázsiai szimbólum, a „szimorgó” megfelelője. Most hát romboljuk le a bányahidait, sőt a várbán lévőket is? Arany János versét pedig meg kellene csonkítanunk, hiszen a „Keveházában” nem egyszer emlegeti.

Az egészségügy, a közoktatás, a kultúra alig kap támogatást. Kórházakat, iskolákat vonnak össze, vasútvonalakat szüntetik meg. Az egyetemeket privatizálni akarják. A „nem vonalas” múzeumok, könyvtárak elkeseredett harcot folytatnak a fennmaradásért.

S ha már itt tartunk, említsük meg azt is,

hogy Jókai, Mikszáth műveit átírják „mai nyelvre”, mondván, hogy a fiatalok nem értik meg a klasszikus szövegeket!

Nagyon sok tisztességes, rendes ember van (vagy én - „hasonló hasonlóknak örül”- alapon - csak ilyenekkel tartok kapcsolatot?), de a nagy többség önző, materialista, „agymosott” (Ágnes lányom meghatározása). Sokan békétlenkednek, egyesek „jól be is olvasnak” a rendszernek, de az új urakról minden leperog: „Na és?”

Minderről **Horn Gyula** jut az eszembe, aki **Gyurcsány**hoz viszonyítva (minden relatív) Grál-lovag volt. Egy év óta semmit sem hallani róla. Azt suttojják, hogy kómában van.

Nemrég látott napvilágot a világhírű szívsebész, **Papp Lajos Szabadíts meg a gonosztól** című könyve. Ebben nemcsak az egészségügy reménytelen helyzetét panasolja (egyre több betegre egyre kevesebb pénz jut, s a fiatal orvosok nagy része nyugatra vándorol), hanem az általános erkölcsi válságot is. Egyenesen genocídiumról beszél, hiszen az utóbbi 50 évben 7 millió magzatot pusztítottak el hivatalos segédlettel, s arra biztatják a fiatal lányokat, hogy sterilizáltassák magukat.

Nagy az izraeli bevándorlás, szaporodnak a romák (többségük segélyből él, mert a gyerekek kerülnek az iskolát és a felnőtteknek nincsen szakmája), és egyre nagyobb tért hódítanak a kínaiak, bár el kell ismerni, hogy ez utóbbiak intelligensek, szorgalmasak, igénytelenek és igyekeznek beilleszkedni. (Lehet, hogy ők jelentik a „magyar jövőt”?)

A fővárosban lévő hajléktalanok számát 15 ezerre becsülik. Nincs részükre elég menhely, de nem is akarnak oda bemenni, mert egymás százalmas vagyonkáját is megdézsmálják. Inkább kint alszanak az aluljárókban (tömegesen megfagynak). Az orvosok úgy vélik, hogy ilyen körülmények között legfeljebb 6-7 évet lehet átvészelní. (Érdekességként említem, hogy a közelmúltban irodalmi antológiájuk jelent meg.)

A bűnözés hatalmas méreteket öltött. Állítólag évente 400 külföldi tűnik el nyomtalanul. Ottlétemkor egy fiatal francia lányt kerestek...

Sötét a kép? Sajnos, ez tolu a tollam alá.

Január közepén a Nemzetközi Valutaalap igazgatója látogatott hazánkba, s nyilván súlyos szemrehányásokat tett **Gyurcsány**nak, mert távozása után a kormányban valóságos pánikhullám tört ki: megszorításokat, pótköltségvetést emlegettek... A forint árfolyama hirtelen óriásit zuhant. Hogy aztán, mire ez az irás megjelenik, mi fog még történni, nem tudom!?

Volt azonban sok kellemes baráti találkozásom s néhány szép kulturális élményem is, noha a dermesztő hidegben nem sok kedvem volt estéknél kimozdulni a barátságos kályha mellől.

Mint derűs színfoltot **Vankóné Dudás Juli** (1919-1984), a galgamácsai parasztságos naiv képeinek a társlátát kell kiemelnem. A régi falusi élet eseményei: lakodalom, szüret, disznóölés, locsolkodás... Hol van már mindez?

A Rádiókban elhangzó, töprengő analízisekből **Patai Mihály**, az Értéktözsde elnöke kör- vagy kórkepe volt az egyik legmegrendítőbb, amit azonban nem borúlátóan, hanem jövőbenező tanácsokkal fejezett be. Nagyon fontos lenne többek között - mondta -, hogy mindig a megfelelő emberek kerüljenek a megfelelő helyekre, s végül, hogy nem „hős”, hanem jó katonák kellenének a hazának; olyanok, akik nem a halált választják, hanem akik megoldják a rájuk váró nehéz feladatokat - és tovább élnek!

(*) **Szekfű Gyula** (Székesfehérvár, 1883. máj. 23. - Bp., 1955. jún. 29.): történész, publicista, egyetemi tanár, az MTA tagja

Dr. Kopits Györgyöt jelölték a költségvetési tanács elnökének

A költségvetési tanács háromtagú testület. Ha az Országgyűlés egyszerű többséggel jóváhagyja a nominálást, Kopits György vezet majd, tagjai Oblath Gábor és Török Ádám lesznek.

A költségvetési tanácsot - az arról idén januárban hatályba lépett törvény értelmében - a parlament kilenc évre választja. A tanács tagjai közül a köztársasági elnök által jelölt tag vezeti a tanácsot, hívja össze annak ülését és állapítja meg annak napirendjét, azt képviseli, és jóváhagyja a törvényjavaslatokról készített, nyilvánosságra hozandó becsléseket, illetve vezeti a tanács titkárságát.

A tanács feladata, hogy makrogazdasági előrejelzéseket, a költségvetési adatokra vonatkozóan technikai kivetésekkel, a költségvetési tervezéssel, előrejelzéssel és hatásvizsgálattal kapcsolatos módszertani ajánlásokat, becsléseket

készítsen a benyújtást követően, majd a zárszavazást megelőzően is a költségvetési és pótköltségvetési törvényjavaslatokról. Ezeket a számításokat minden olyan törvényjavaslatról is el kell készíteniük, amelyeknek hatásuk lehet a büdzsére.

A költségvetési tanács tag-jelöltek közül ketten, **Kopits György** és **Oblath Gábor** jelenleg az MNB monetáris tanácsának tagja. Mandátumuk idén decemberben, illetve júliusban jár le, ám mivel a két tisztség összeférhetetlen, ezért Kopitsnak és Oblathnak előbb le kellett mondaniuk monetáris tanácsi tagságukról. Vélhetően nem fogják őket új személyekkel pótolni a jegybank monetáris tanácsában.

(Index 09.1.15)

Lapzárta után: Ritka konszenzus eredményeként majdnem egyhangú szavazással választotta meg a Költségvetési Tanács 3 tagját az Országgyűlés. Mandátumuk kilenc évre szól. Gratulálunk Kopits Gyuri barátunknak!

Dr. Kopits György, aki Magyarországon egyre magasabbra ívelő karriert fut be

„Az irracionális agyrém”

Így nevezik Magyarországon az **M6-os autópályát**, amely „hegyen, völgyön zakatol”, és amelynek építésében „mindent az érdekek mozgatnak, nem az ésszerűség”: ez az autópálya-építésnek a legköltségesebb fajtája.

Pósta Zoltán, szekszárdi közlekedés-építő mérnök véleményét ismertetjük:

„Szakértők szerint kézenfekvő dolog, hogy a dombok be- vágásából nyert földet betéríthették volna a „völgyhidak” helyére, és így gazdaságosabb lett volna a beruházás. A lankás dombokban teljesen fölösleges alagutakat fúrni, mivel néhány helyen csak pár méter föld marad az alagút felett. A tervezéskor nem vették figyelembe a löszös, agyagos talaj azon tulajdonságát, hogy esős időben megszívja magát, és könnyen megindul, roskad. Csak idő kérdése, hogy mikor fog beomlani az M6-os alagútja.”

Az M6-os autópálya Budapest-Dunaújváros-Pécsi vonal még csak részben kész. Az autópálya bűzamezőkon, szőlőbirtokokon át vezet. A műholdfotón látható szakaszon alig vannak magasabb dombok. Több alagutat látni, elől egy viadukt építésének a pilléréi (Fotó köszönet Farkas N.)

A leghosszabb, 1300 m-es alagút be is omlott egy szakaszon: a „Bátaszék” nevet viselő építmény déli bejáratától közel 570 m-re mindkét járata mintegy 100-100 m hosszan szakadt be. Az alagút felett 40 m széles, helyenként 10 méternél is mélyebb kráter keletkezett.

Forrás: http://vastagbor.blog.hu/2008/08/01/hegyen_volgyon_zakatol_az_m6-os

“5. Australian Youth Olympic Festival”

Sydney, 2009. január 14-18

Az idei fesztiválon 23 ország 17 sportágat képviselő mintegy 1550 atlétája vett részt. Erre a fesztiválra - a sydneyi olimpiát követő, 2001 óta - két évente kerül sor a Nemzetközi- és az Ausztráliai Olimpiai Bizottság égisze alatt.

Az idei fesztivál már felkészülés volt a jövő évi szingapúri 1. Világifjúsági Olimpiára és a 2012-es Londoni Olimpiára. Erre a fontos eseményre a meghívottak közt szerepelt a magyar ifjúsági vízilabda-válogatott is.

Az előmérkőzések után a fiúk és lányok döntőmérkőzéseinek eredményeként **aranyérmes lett Magyarország!** A sikerekhez

A két győztes ifjúsági magyar aranyérmes csapat edzőikkel. Fotó Kardos B.

nagyban hozzájárult a helybeli magyar szurkolók hangos biztatása. Gratulálunk! (Kardos Béla beszámolója nyomán HKZS).

Március 14, szombat, 18 óra:

Magyar Nemzeti ünnep. Pontos kezdés misével!

Legyünk ott mindannyian kolóniánk ünnepélyes évadkezdetén, hogy együtt méltón emlékezzünk meg az 1848-as őseinkről és hőseinkről.

Hungaria díszterem

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

Rabszolga-felszabadítás és az európai bevándorlás kezdetei

Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól

Cabral portugál felfedező érkezése 1500. Híres festmény a brazil Nemzeti Múzeumban

Brazília egész gazdasági élete a rabszolgák munkájától függött, nemcsak a kezdetben, de még hosszú időn át. Óserdőirtás, hatalmas területek beültetése cukornáddal, kávéval, kakaóval, a termékek feldolgozása, szállítása - mindmind rengeteg munkáskezet kívánt.

Mindjárt a felfedezés után a portugál földnek első elfoglalói rájöttek, hogy a „helybelieket”, az indiánokat, nem lehet munkára befogni. Az indián nem tud, de főleg nem akar másnak dolgozni. Az indián nem is érti, hogy miért kellene másnak dolgoznia? Neki az erdő mindent megad, de azt neki kemény munkával kell előteremteni, vadászattal, csapdák felállításával, halászáttal kell az erdőkből, folyókból megszerezni. Ugyanakkor az

Rabszolgák és a gazda, hátul jobbra

A portugál „honfoglalók” meggazdagodtak, elhatalmasodtak, már az ország életében is ők döntöttek.

A XIX. század 2. felében azonban a rabszolgaság kezdett Brazíliának csúnya szégyenfoltjává válni. Főleg az angolok játszották meg a nagy „emberbarátot”. Keményen felszólították a portugál királyt, VI. Joãot, hogy azonnal szüntesse be a rabszolgák behozatalát a brazil gyarmatra.

Dom João VI. azt válaszolta, hogy nagyon szívesen, de előbb az angolok fizessék meg Portugáliának az 1814-ben elfogott rabszolgaszállítmányait, mert az nekik komoly pénzvesztést okozott. Ha ez megtörténik, 8 év alatt fel tudnak szabadítani minden rabszolgát. Ha ez a jóvátétel nem történik meg, akkor is felszabadítják a rabszolgákat, de ilyen gyorsan nem lehet, hanem csak lépésről lépésre, ahogy a helyzet megengedi.

VI. Dom João portugál király Angliával levelet vált rabszolga ügyben

Szolgáló a kolonialis időkben

Ausztria több megértéssel volt. Hiszen a két uralkodóház között rokoni kapcsolat volt (l. az AMH előző számainak e rovatában az erről a témáról megjelent írásokat. Szerk.). VI. Dom João király fiának, I. Dom Pedronak felesége, Leopoldina Habsburg hercegnő I. Ferenc osztrák császár lánya volt. Az egyik osztrák diplomata azt írta haza az osztrák kancelláriának, hogy bizony: „Brazília-

ban nem lehet csak úgy egy tollvonással megszüntetni a rabszolgaságot, hiszen Brazíliának nincs elég munkása. Csak rabszolgákkal lehet az ország legnagyobb gazdagságát, a földet megmunkáltatni. Valóban, egy civilizált ország sem helyeselheti a rabszolgaságot, de Brazíliában ennek a hirtelen megszüntetése az itteni fehérek tönkretétele lenne. Sőt - írja az okos diplomata - Anglia sem kapná meg a Brazíliából importált termékeket (kávé, cukor, kakaó, gumi, stb.) és a már leszállított angol áru árát sem. Anglia hiába akar a brazilokból ígéreteket kifacsarni, amiket Brazília nem tudna betartani...”

Ugyanakkor persze Brazíliában is már komolyan tárgyalt téma volt a rabszolgaság eltörlése. Egy pár felvilágosult fej, köztük a portugál születésű és Coimbrában végzett jogász, **Senador Vergueiro** (1778-1859), maga is több kávéültetvény tulajdonosa, 1803-ban jön át Brazíliába.

Senador Vergueiro: „Semmi rabszolgát! Szabad embert minden munkára!” - Beindítja az európai emigrációt

Ügyvédi praxisával és egy jó házasággal meggazdagodik. Később többszörösen megválasztott politikus. Egy életen keresztül szolgálja a kormányt és választott hazáját, Brazíliát. **Senador Vergueiro 1835-ben adja be első tervezetét, amely javasolja emigránsok meghívását. „Semmi rabszolgát! Szabad embert minden munkára!”** volt a jelszava. Ugyanakkor tudta, hogy a dolgot nem lehet siettetni. A rabszolga-felszabadítás nem mehet egyik napról a másikra, mert az nagy károkat okozhat a nagybirtokokon és magának az országnak. Ugyancsak világos volt Senador Vergueiro előtt, hogy a fizetésért dolgozó európai munkás nem tudja hamar legyőzni konkurensét, az ingyen, illetve csak kosztkvártélyért dolgozó rabszolgát. Parlamenti felszólalásokkal, rábeszéléssel, majd jópéldával jár elől.

1840-ben ő az első, aki saját költségen 80 portugál napszámot kihatol fazendájára. 1845-ben már föderális támogatással kezdi meg a szervezett bevándorlást.

Még egy ideig eltart, amíg kialakul, hogy mi működik legjobban. Nem az, hogy pl. a bevándorló földet kap, mert a nagybirtokos távoli és rossz földet vagy őserdődarabokat ad neki. Senador Vergueiro tapasztalata, ami bevált, hogy jó földet adott az emigránsnak és már termő kávécserejéket is saját gazdálkodásra, és egy bizonyos társi viszonyt alakított ki velük. Még ezután is adódtak problémák, mert az európai bevándorlók nem voltak ügyes földművesek, városi munkások voltak. Mintabirtokán nevelte, tanította őket. A gyerekeiknek elemi iskolát vezetett be. Lassan a többi nagybirtokos is kezdte követni példáját. Vergueiro 1850 után, amikor véglegesen betiltották a rabszolgák behozatalát, már kézen volt a következő lépésre: pár év alatt 3 millió emigránst hozott be az országba.

A már itt dolgozó rabszolgák felszabadítására, Brazília 1850-1888-ig nyolc törvényt hozott:

1850 Tilos és büntetendő az afrikaiak forgalmazása.

1854 A Tengerészet üldözheti és elfoghatja a rabszolgaszállító hajókat.

1864 Felszabadítja azokat a rabszolgákat, akik állami alkalmazásban vannak.

1866 Felszabadítja azokat a rabszolgákat, akik sorkatonák voltak valamilyen brazil háborúban. Ugyanez évben a bencés rend felszabadítja összes rabszolgáját.

1869 Tilos a rabszolgák nyilvános árverésen való eladása. Férjet és feleséget tilos külön eladni. Meghatározza, hogy gyereket hány éves korig kell a szülőkkel hagyni.

1871 „Lei do ventre livre” - a Szabad Méh törvénye. Ettől a törvénytől kezdve a rabszolganő gyermeke már szabad embernek születik. A Kormány rendelkezéseit megelőzve, egyes Provinciák már felszabadított rabszolgáikat: Ceará, Amazonas, Uruguaiana, Pelotas, Rio Grande do Sul. A 2 északi államba modern cukornád-feldolgozó gépek érkeznek. Ezek mellé már fizetett alkalmazottakat vesznek fel. A déli államokba pedig a kávéültetvényesek vesznek fel fizetett munkaerőt: az időközben Európából érkező emigránsokat.

1885 „Lei dos Sexagenários” - a Hatvanévesek törvénye - szabadnak nyilvánítja a 65 éven felüli rabszolgákat.

1888 „Lei Áurea” - Az „Aranytörvény” - teljes rabszolga-felszabadítás.

Az oly fontos „Aranytörvény”, amely megparancsolja a rabszolgák teljes felszabadítását

Ezt az utolsó törvényt, miután az Alsó és Felsőház végre meg tudta szavazni, Izabella császári hercegnő, II. Dom Pedro lánya írta alá, édesapjának teljhatalmú helyetteseként, mivel az éppen Európában időzött.

Izabella császári hercegnő, aki apja, II. Dom Pedro távollétében helyetteseként az Aranytörvényt aláírta: „Tegnap aláírtam a Lei Áureát...”

(Folyt. a következő számunkban).

indian nem fosztotta ki a természetes éléskamráját: egy halat kifogott, ezzel jól lakott ő meg a családja, aznap többet nem

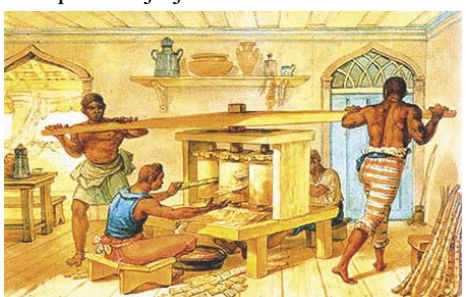

Két indián leányka

halászott. Utána csónakját kellett javíthatni, kunyhóját tatarozni, fegyvereit élesíteni, majd ősi rítusai szerint isteneinek áldozatát, hódolatát bemutatni. Nem ért rá a fehér ember életéhez igazodni.

Igy aztán a brazil földbirtokos kénytelen volt máshonnan munkáskezeket előteremteni. Megindult a rabszolgák behozatala az afrikai portugál gyarmatokról. Hajószám jöttek a bantu és szudáni négerék. Ehhez a XVI. században még a pápa is hozzájárult, írásban!

A rabszolgákkal aztán remekül beindult a munka a fazendákon. A fazendák hatalmas földbirtokok. Még ma is vannak olyan óriási terjedelműek, ahol kisrepülővel járja be a birtokos a területét!

Rabszolgák cukornádat préselnek

Senador Vergueiro egyik birtoka

Hideggel búcsúzott az óév és hideggel köszöntött be az új. Nincs ebben semmi meglepő, hiszen télvíz idején mindig így volt ez felénk. Most mégis felfordult a világ. Három hét kitartó hideg elég volt ahhoz, hogy pánikba essünk... Ehhez azonban arra is szükség volt, hogy az oroszok elzárják a gázcsapokat.

Az oroszok ui. megunták az ukránok packázását és azt, hogy Nyugat-Európa ezen úgy mosolygott, mint valami jó cirkuszi előadón. MERTHOGY az ukránok - mint ahogy erről előző számunkban beszámoltunk - nem fizették ki a számlákat. Ha viszont az oroszok nem adtak részükre több gázt, akkor szemrebbenés nélkül levették a szükséges mennyiséget a rajtuk átfutó európai vezetékéből. Ezt megelégedve, a GAZPROM minden szelepet elzárt. Másnap aztán az EU politikusainak arcára fagyott a mosoly. Elkezdtek kapkodni, mint Bernát a mennykőhöz. Életbe lépett az egyes fokozatú energiakorlátozás. Ami - kezdetnek - a legnagyobb gázfogyasztókat érintette. Leálltak a téglagyárak, a húsüzemek és a SUZUKI autógyár. A panelházak lakói pedig szorongva nézték a tévéhíradókat, hogy mikor indul újra az energiaszolgáltatás, mivel tartalékaink végesen fogytak s már emlegették a lakossági korlátozást.

Minden eshetőségre számítva vidéken megkezdődött az erdők fáinak, bokrainak a begyűjtése. A föld elszegényedett népe, mint a szorgalmas hangyák, biciklin, autó tetején, kiskocsin vitte haza a fát, az erdőtulajdonosok nagy bánatára. Mert mi sem nyilvánvalóbb annál, hogy aki ilyen zord időben magántulajdont mer emlegetni, az alávaló gazember, vagy fasiszta... A magánerdők többsége ui. kárpótlásként szerzett vagyon! S ilyenkor egy kis segítséggel beindulnak a régi jó szőlők a kulákokról, osztályidegenekről, akik a népnyakán éltek... Ilyen körülmények között csak egy pici hangulatkeltés szükséges - s máris jönnek a régi „igazságok”... S a sok szenvedést megélt ember nem mer megszólalni. Nem akad média, amely segítségére sietne. Az ellenzéknek se fáj a feje ilyen „apróságok” miatt. Ahogy a szólás tartja: amilyen a kormány, olyan az ellenzék is...

Akadnak olyan vidékek, ahol egész erdők tüntek el... Ahol talán majd 20-30 év múlva lehet újra erdő, ha még lesz ereje, kedve a tulajdonosnak fákat telepíteni. No de ez néhány száz, ezer ember gondja, tragédiája, s mit számít az most? Más a helyzet, ha bankot rabolnak. Akkor nyomban kirohan 4-5 rendőrautó, sí-maszkos kommandósok lezárják a bank környékét, igazoltatják az autósokat, belenéznek a táskákba s megindul a nyomozás. Az erdő azonban más. Ott a tulajdonost kell megbüntetni, ha nem jelentette időben a lopást. Különben is világválság van! Ez egy olyan egérlyuk, ahová mindenkor el lehet bújni, ahová minden szemetet be lehet söpörni...

Úgyhogy most világválsági idők élünk. Ennek az a legfőbb mutatója, hogy semmi se biztos és minden lehetséges.

Fél évvel ezelőt a kormánynyilatkozatokat általában két hónap elmúltával „korrigálták”. Aztán ezek a pálfordulások egy hétre csökkentek. Ma már ott tartunk, hogy a reggeli nyilatkozatot délután cáfolják... Egyik reggel adócsökkentésre ébredünk, este már azt mondják: szó se lehet róla. Majd arról beszélnek, hogy kizárólag rászorultság alapon lesz családi pótlék. Másnap: marad a családi pótlék: a forgalmi adót fogják emelni...

Akik szocialista hagyományokon nevelkedtek, tudják, hogy kezdetben a megszorítások sohasem az egész lakosságot, hanem népcsoportokat érintenek. Így terjednek ki aztán lassan a pénzbeszedő intézkedések az egész népre, akárcsak az árvíz terjedése. Ehhez képest azért most finomodott a helyzet. Szakmánként indul az „osztályharc”. Bevezetéként a kocsmárosokkal kezdődik a példák statuálása. Ezt a feladatot a vám- és pénzügyőrség hajtja végre. Hogy miért pont ők, erre

Így élünk, elégedünk...

... (levélrészlet Magyarországról)

vonatkozóan igen nehéz határozott választ adni. Feltehetően azért alakult ez így, mert a határok megszűnésével nem kell ennyi vámos. A vámosok pedig itt vannak. Zömében régi jó káderek. Kell nekik valami elfoglaltság. Kocsma meg ugye minden faluban van legalább kettő...

De miről is van szó? A szigorú új rendelet: naponta *standolni* kell! Ami azt jelenti, hogy a vendéglősöknek, fogadósoknak, kocsmárosoknak minden este egy üveg mellé tehető, egyik oldalán az üveg körvonalához simuló speciális mércével - szem magasságában leolvasva - meg kell állapítani azt, mennyi ital maradt az üvegben! A felmért eredményt be kell könyvelni a nyilvántartásba, aminek természetes módon egyezni kell másnap a nyitó készlettel... Ha mondjuk másnap reggel beállít a vám- és pénzügyőrség, s nem stimmel a mérleg: jöhet a bírság. No már most, az italos üvegek különböző alakúak, ezért legalább hatféle mércét kell használni, ami a napi munkát igencsak megnehezíti szem magasságában... Vagy egy hitelesített mérőhengerben kell lemérni az italt, ami szintén nagyon macerás munka, mivel méréshez oda-vissza kell tölteni. A mércéket persze hitelesíteni kell. A kocsmárosok, vendéglősök háborognak, káromkodnak, s úgy kívánnak a rendelet ellen tiltakozni, hogy kizárólag bort, sört és pálinkát mérnek. Így ui. egyszerűsödik a munka. Ha minden igaz, ettől a rendeltől nagymértékben visszaszorult majd a korrupció... Tudni illik: mindez azért van, hogy a kocsmárosok ne tudjanak feketén szerzett étetett szeszt mérni.

S ha már a korrupció szóba jött érdemes talán megemlíteni, hogy Budapesten, a Terézvárosban százezer (milliárdos?) panamázásokra derült fény. Aminek röviden az a lényege, hogy egy „szakértő” néhány tíz millióért „alá szakértette” az ingatlanok értékét (Andrássy úti palotákról van szó elsősorban), amit egy szabaddemokrata villanyszerelő közreműködésével megvásároltak, majd továbbadták. Amit ma már (ha hinni lehet a kősa híreknek) 60 szoros áron kínálnak a „befektetők”. A képlet tehát pofonegyszerű. Összefogás kérdése az egész... Ez úgyszólván az egész szocialista szabaddemokrata képviselőtestület érintve van. A kár mértékéről hullámverésszerű számok keringenek százezer-től-millióig.

A történetek okán beidéztek a kerület polgármesterét az ügyészségre, hogy mondaná már meg: mégis hogy történhetnek ilyen furcsa dolgok? A polgármester azonban, élve alkotmányos jogával (mert ilyen esetben belép az alkotmányos jog!) egy árva szót sem szólt. A fejét se rázta, nem is bölintott a feltett kérdésekre... Mert nem úgy van ám az, hogy csak úgy kihallgathat, beletaposhat az ügyészség a gyanúsított emberi jogaiba! Mivel nálunk most az elkövetőket megilleti az ártatlanság vélelme!

A másik főgyanúsított szintén első osztályú kiváló ember. Szocialista parlamenti képviselő. Őt azért nem szabad kérdezetni, mert az elmondottakon túl még mentelmi jog is megilleti.

Gondolom ezek után a kedves olvasó belátja már azt, hogy a korrupció ellen igazából a kocsmapulók környékén lehet hatékonyan harcolni... A kocsmárosokra ui. nem vonatkozik sem a mentelmi jog, sem az ártatlanság vélelme. A konyak és a whisky, szem magasságában, félszemmél célozva határozottan megállapítható.

A dolog pikantériája, hogy ez a remek polgármester - aki nem hagyta magát kikérdezni -, másnap úgy nyilatkozott a sajtónak: „Már ki sem hallgatják az embert! Képesek volnának egyből elvinni a lágerba!” (...) Hát ugye, innen kezdve a dolog nemcsak bonyolult, hanem már veszélyes is! Ügyész legyen a talpán, aki bevállal egy ilyen ügyet. S

ha lassan is, de egyre többen megértik már: mi mindenre jó a holokauszt melegen tartása, az antiszemitizmus veszélyének folyamatos emlegetése...

Természetesen most, hogy elfogyott a pénz, előkerülnek a sokszor hangoztatott igazságok: sok a politikus! Mondván: a magyar parlament Nagy-Magyarországra lett méretezve. Azóta az ország egyharomadára csökkent, mégis minden parlamenti széken ül valaki, akit képviselőnek tartanak, és legkevesebb, másfélmillió jövedelmet kap! Az ország viszont egyre lejjebb csúszik. Meg kellene próbálni kevesebb képviselővel: hátha többre jutunk. Ez a felvetés azonban olyan, mint a mocsári lidércfény: hol fellobban, hol kialszik. A legnagyobb ellenzékí párt egész pontosan hatvanhétszer javasolta napirendbe vételét a kisebb parlamentnek. A szocialisták mindannyiszor elvetették a javaslatot. Most azonban Gyurcsány miniszterelnök mint saját ötletét adta elő. Ki tudja: talán ezek után lesz a dologból valami...

S míg a magyar élet ilyen furcsasá- gokat vet a felszínre, egyre fogynak a munkahelyek. Naponta hallani újabb s újabb több száz fős elbocsátásokról. A Forint átlépte a 300-eurós lélektani határt! A lapok, némi maliciával „argentin tangót” emlegetnek. Utalva az egykori argentinai válságra.

A kormány részéről egyik nyilatko- zat, ötlet a másikat éri. Ha minden igaz, válságkezelő központot hoznak létre... Hogy a válságkezelő központnak mi lesz a hatásköre, mit fog tenni: nem tudjuk. Annyi már bizonyos, hogy a szerencsés válságkezelő államtitkári fizetést, autót és kellő létszámú apparátust kap, ahogy az jobb helyeken dukál. De új autót kapott a pénzügyminiszter is, a drágább fajtából. Potom tíz valahány millióért... A miniszterelnöki hivatal elérkezettnek látta a bútorok cseréjét: 7,25 milliárd forintot szerzési szerződést írtak alá. Közvélemény-kutatásokra is jut 350 millió.

S lassan kiderülnek az IMF-fel meg- kötött szerződés részletei. Ezek szerint zálogba kerültek az ország műkinkei (beleértve a Szent Koronát is!). Továbbá az ország természeti kincsei, gyógyvizei. Mindezt a kormány részéről senki nem erősítette meg, de nem is cáfolta. Bármi hihetetlen: újabb kölcsönök ügyében tárgyal a pénzügyminisztérium! Az IMF ellenőrei pedig ismét ellátogatnak hozzánk, megnézni azt: rendben mennek-e a megszorítások s jó úton halad-e a korrupció elleni harc...

Ha csak néhány gondolat erejéig, de meg kell említeni egy régi ügyet. Hátha emlékeznek még a kitartó olvasók... A Postabank egykori bankvezérének tárgyalása lassan az utolsó szakaszába érkezik. Az ügy immáron 12 éve tart.

Princz Gábor nevezetű, egykori bankár, aki százezerrel nem tudott elszámolni, furcsa módon már „csak” 34,6 milliárd forintot (!) „hűtlen kezelés vádjával” áll a bírói pulpitus előtt. Az államügyész pedig próbaidőre felfüggesztett

börtönbüntetést kért indítványában... A tojásdobálókát viszont gyorsított eljárásban három napon belül 5 évre is elítélhetik ezután. Így szól ui. az új törvény! Amint látható: igazságügyeink rendben vannak.

Mindezeket túl sok egyébről is be kellene még számolni. Hiszen nagy megnyugvással fogadta az ország Barack Obama USA elnök győzelmét. Hasonló örömmel fogadták Munard Al-Zaidi iraki újságíró „cipőakcióját” amivel G.W. Busht elbűcsűztatta... S itt volt az izraeli agresszió, amit Európa-szerte tüntetések követtek. Nálunk nagyon halkán - mint a szovjet agressziók idején - beszéltek az ügyről a médiákban... Ennek megfelelően a lakosság körében is csak suttogva terjedtek a hírek, nehogy valami baj legyen belőle... S csak a nagyon bátrak, a JOBBIK nevű párt tagjai mertek tiltakozni. Mindez már távolabb mutat: új demokrácia van születőben...

S itt vannak még az Irakban elfogott guantanamoi szerencsétlen foglyok, akiket elhurcoltak, megkínóztak, s öt éve ítélet nélkül tartanak fogva, mert harcolni merészeltek a hazájukba betolakodók ellen! S most szét kell szórni őket Kelet-Európában, hogy minél gyorsabban elfeledje őket a világ a szégyenteljes USA agresszióval együtt, hogy jobban tudjunk emlékezni a régi dolgainkra... Magyarország és a „keleti blokk” kiválóan alkalmas erre. Erről tárgyalnak vezetőinkkel inkognitóban, de azért úgy, hogy szokjunk hozzá a titokhoz...

Pattanásig feszült a cigány-magyar ellentét, miután a védelmi pénzek szedésére szakosodott Veszprém megyei cigányok február 8-án éjjel megölték a veszprémi kézilabdacsapat román származású tagját: Marian Cozmát. A nemzetközileg elismert sportember sporttársaival egy szórakozóhelyen tartózkodott. Másik két vele együtt ottlévő sporttársát is életveszélyesen megkésélték. Mindketten a veszprémi városi kórház intenzív osztályán vannak.

A bűncselekmény nyomán országos felháborodás bontakozott ki. A sportszerető emberek több nagyvárosban tüntetéseket tartottak. A jobboldali sajtó a rendőrség tehetetlenségét hangsúlyozza és a liberális politikai oldal cinkosságára, a bűnözők mentegetésére mutat rá. A cigányok által sorozatosan elkövetett erőszakos cselekményeket ui. a baloldali politikusok és a baloldali média - szavazatszerzési okokból - nem kezeli súlyának megfelelően. Így a bűnözői csoportok ezen felbátorodva egyre brutálisabb cselekményekre, rablásokra, gyilkosságokra ragadtatják magukat. A gyilkossággal gyanúsított két elkövetőt az osztrák rendőrség Olaszországba szökésük alkalmával elfogta. A 3. gyilkos még szökésben van.

Végezetül továbbítok egy honlap- címet: A Székely Nemzeti Tanács elnöke, Izsák Balázs tapasztalata szerint a <http://www.sznt.eu> (vagy <http://www.sznt.ro>) honlapjukat kevesen látogatják az anyaországból. Hát még tengerentúlról! Nagyon derék emberek, megérdemlik a támogatást, érdeklődést!

Sok üdvözlémet az olvasótábornak!

Barkuti Jenő Magyarországról

MÁRAI SÁNDOR EMLÉKÉRE

Február 21-én húsz esztendeje vetett véget életének 89 évesen **Márai Sándor, a XX. századi magyar irodalom kiemelkedő alakja.** Az író, aki magánéletében különös gonddal kerülte a regényességet, nem tudta elkerülni, hogy élete utolsó esztendeiben már-már egy sorstragédia hőse legyen. Majd fél évszázada élt idegenben, San Diegóban, óceánnyira a hazától, feleségével, akivel hatvanöt évet töltött együtt - ebből több mint negyvenet emigrációban. 1986 januárjában, hosszú szenvedés után meghalt a felesége, majd 1987-ben nevelt fia is elhunyt. „A magány körülöttem már olyan sűrű, mint a téli köd, tapintani lehet. A halálszag már a ruhákból is árad” - írta Naplójában. Vászart egy pisztolyt és egy tanfolyamon megtanították banni a fegyverrel. „Nem érzem jól magam, és nem

szeretném valamilyen balkezes ügytelenséggel eltorzítani a pillanatot. Meg kell előzni a hosszú tehetetlenséget és a halálvárast.” Közben, az élet teljes abszurditásaként levelek, telefonok, futárok érkeztek Magyarországról - három könyvkiadó szerződési ajánlatával. „Nem adok engedélyt semmiféle kiadásra, amíg az orosz megszálló sereg ott van.” Nem bízott a magyarországi változásokban. „Az őrségváltás ürügy, hogy egyik kommunista félreállítsa a másikat és így mentesse a kommunista rendszert. De a rendszer megbukott, és már nem is azt akarják menteni, hanem a szajrét.” - írta 1988 nyarán. Halála évében már csak egyetlen mondatot írt. „Várom a behívót, nem sürgetem, de nem is halogatom. Itt az ideje.” S nem sokkal később eldördült a pisztoly. (Duna)

Mit hallott az AMH

ÉVADKEZDETRE

„Kamrátokba sok Jót, házatokba Békét, szívetekbe a Szeretet áldott csendességét, a tervhez Szerencsét, a munkához Kedvet, minden földi jóból a Legkedvesebbet!”

(Beküldte Luraschiné Földényi Csutka)

- A nyári szünetelés után a **HKK könyvtár** március 6-án újból megkezdte hivatalos ügyfél-fogadását péntekenként 19 és 21 óra között. Várjuk az érdeklődőket!

Helyesbítés: Múlt számunkban közöltünk egy „Mit tudunk Szlovákiáról?” című cikket, amelynek bevezetőjében Székásy Miklós téves állítást fedezett föl. Ui. Szlovákia a volt szovjet-övezetbeli országok közül valóban elsőnek került be az euró-övezetbe idén január 1-jén, de nem az új tagállamok közül, mert ebben Szlovénia két évvel megelőzte. - Figyelmese olvasónknak igaza van, és ez a szerkesztő hamut szór fejére, mivel szövegében az „ill.” kis kötőszóval egyenlőségi jelet tett a kettő közé és itt követte el a hibát. Gratulálunk, és hő óhajunk, hogy sokan mások is ilyen aprólékosan olvassák el az AMH tartalmát!

Elhalálozások

- A halál gyakran igen váratlanul köszönt be és korai áldozatokat ejt. Többen még a Hungária szilveszter estéjén koccintottunk **Kasza Ottóval**, aki otthonában, 60 éves korában hirtelen meghalt. Január 22-én zártkörű misével búcsúztatta családja. Hamvai a Mindszentynumban nyugszanak.

- Szegény **Langhoffer Anna, Panni** alig élte túl a január 10-i születésnapját: 19-én kórházban halt meg, hosszú, kegyetlen szenvedés után. Február 1-jén az Evangélikus Egyházban számos volt kórustársa jött össze, hogy Panni kedvenc énekét, a Magas Egekben versszakait emlékére elénekeljék, **Leidemann Sylvia** vezetésével. A gyülekezet részéről **Keve Laci** így búcsúztatta: *Ma Langhoffer Annáról, a Coral Hungaria egyik alapító tagjáról emlékezünk meg. Sokat dolgozott családjáért, a kórusért, az egész gyülekezetért. Olyan ember volt, aki ki tudta vinni embertársai szeretetét. Nyugodjék békében!*

- **Filipovits Anna**, a Szent István Otthon egyik bentlakója, aki január 7-én töltötte be a 101. évét, február elején szép csendesen elaludt.

Betegeink

- Múlt számunkban hírt adtunk **Bobrik György** állandó rossz közérzetéről. December végén mellhártyagyulladás-vírus támadta meg, és az alapos kórházkezelés után még január közepéig lányáéknál lábadozott. Még most is vigyáznia kell legyengült egészségére.

- **Kurucz László** szerencsétlenül esett, amit főleg jobb keze szenvedett meg. Éjjeli ügyeletes orvos huzigálta helyre a kéznek apró csontjait, utána gipszbe tették. A kellemetlen epizódnak még nincs vége!

- **Papp Jenőék** családja karácsonytját ismételtelen szenved el sajnálatos baleseteket: múlt karácsony reggelén **Jenő mamája, Babi** lábfejének egy részét törte el.

- **Navesnikné Mókus** epékó műtéten esett át, övsömörrel súlyosbítva. Szerencsére már otthon erősödik föl a sok szenvedés után.

Mindenegyes betegünknek gyors javulást és fölépülést kívánunk!

EZ-ÁZ

- Magyarországról kaptuk a hírt, hogy **Alpárné Gizi** jó egészségben ülte meg 91. születésnapját. Annak ellenére, hogy agyvérzése után legyengült, még mindig egyedül él és önálló. Akaratereje és jó kedélye bámulatra méltó. Gratulálunk!

- **Remete Tamásné Kesserű Kati** a számos külföldi vizsga letévése után Miami sikeresen megszerezte hivatalos USA-i állapot- orvosi jogosítványát. Most már használhatja neve után a lényeges DVM-et! Szívós kitartásának meglelt a jól kiérdemelt eredménye!

- **A Szent István Otthon idős lakói** sajnálatos incidensnek lettek tanúi. Egy régebben elbocsátott szakácslány föltehetőleg drogos állapotban berontott az épületbe, rátámadt a személyzetre, összevissza törte a konyhaberendezést. Úgyannyira, hogy hárman kellett lefogják, és a rendőrség vetett véget az ordítózó randalírozásnak. A vasárnap délután kellemetlenül végezte **Juhászné Dundi**, aki a nagy zürben esett és csuklótörést szenvedett.

- **A Kossuth rádióban hallottuk**, hogy **Szalay Lajos** kiállítás folyik Budapesten.

Amikor „megállt az idő”...

A januári nagymelegben különös eseménynek voltunk néhányan boldog részesei: találkozhattunk Kopits Máriaival, akinek családja Argentínából Baltimore-ba vándorolt tovább közel fél évszázaddal ezelőtt. Mária azóta sem volt köztünk, de a „kissé” megváltozott külsőnk sem lehetett akadály a régi hangulat visszavarázsolására! Íme egyik részvevő rövid beszámolója (Szerk.):

„49 év távollét után viszontlátottuk Kopits Máriaát, Ramiro Ruggiero diplomata feleségét. Gyermekei András és Cristina édesanyjukat 70. születésnapján azzal lepték meg, hogy elhozzák őt fiatal lánykori házába.

„... és annyi áldás szálljon rája!”

Óriási örömmel és lelkesedéssel kezdett el velük együtt **Hapci** szervezkedni. Így január 13-án az összesereglett régi barátokat elegáns büfével, kötetlen ültetéssel megvendégelték a Hungáriában. Fesztelenül, boldogan és jókedvűen volt együtt a társaság.

Születésnap ajándékként egy **alpaca**-fedelű domborművel művészien díszített fotóalbumot kapott az ünnepelt, tele a régi élmények képeivel. Megható percek következtek!

Köszönjük a megható hűséget, ragaszkodást. Olyan volt ez a találkozás, mintha sohasem került volna közénk távolság...

Fóthy Istvánné Balogh-Kovács Judith

Ez a levél jött Máriaától:

„Szeretett régi barátaim!
Szívem mélyéből köszönöm Nektek meleg fogadástokat, köszönöm, hogy körülvetetek szeretetekkel. Láthatátok rajtam: kimondhatatlan öröm volt számomra viszontlátni Benneteket 49 év után! Visszaszálltam a régi múltba, amikor elhagytam Buenost, és Veletek együtt szüleiteket is láttam (fiatalabb korban, mint mi vagyunk most...) Ide illik a mondás, hogy gyerekkori barátságok egy életre szólóak.

Még annyi beszélőnivaló lett volna, de sajnos véget ért ez a felejtethetetlen este. Úgy éreztem magam, mint annak idején a bálkon fiatal lánykoromban, amikor sose akartam, hogy vége legyen, és könyörögtem, hogy maradjunk még egy kicsit...

Gyerekeim el voltak ragadotva Tőletek. Ígérjük, nem fog eltelni ennyi idő, amíg visszalátogatunk. Meghatva, hálással, a régi baráti szeretettel öllelek,

**Ruggierone Kopits Mária,
András és Cristina**”

Jelenlétük a régi baráti körből (Hungária étterem) b. j. elől: Honfi Katica, Kesserűné Judit Angyalka, Lomniczyna Letti, Lindqvistné Andrea Hapci, Fóthy István; mögöttük: Bánffy Zsófi, Honfi János, Fóthyné Ili, Fóthy Gyuzsi, az ünnepelt, Barnaky Éva, Lomniczy Józsi, Honfiné Kati, Kalpakian Ervin, Haynalné Zsuzsó és Fóthy Judit (Gosztónyi Gyula Garzó lemaradt a képről...)

TARTSUK FENN INTÉZMÉNYEINKET

A Mindszentynum Vezetősége közli, hogy az intézmény megmaradásának érdekében az épülete egy részét átalakította hotelnek, amely már „Hostal del Peregrino Mindszentynum”, ill. „Mindszentynum Zarándokház” néven működik.

Az építkezés és tatarozás felemésztette

Említették, hogy **Szalay** Argentínában híres művész volt, a tucumani egyetemen tanított. Interjút is közvetítették egy magyarországi magyarral, aki Dél-Argentínában utazgatott és meglepetésére a patagóniai Calafatén összaszeakadt a **gaucho Holzmann Gusztival** és lovaival: magnóra vette föl Gusztit, ahogy az mesélte, hogy ő magyar cserkész volt Buenos Airesben - és még a cserkészindulót is elénekelte hozzá!

- Kerek születésnapot ünnepelelt **Gorondiné Haynal Edith**, baráti köre meghívásával. Kedves volt együtt látni a közepnemzedék jó néhány tagját, akik gyerekkoruk óta barátságban és közös munkában vesznek részt a kolónia életében.

Sok gyertyát kell elfújni - szerencsére van hozzá segítség!
Fotó Edith

Néhányan a közepnemzedékbéli baráti körből
Fotó Edith

Ding-dong! Esküvő lesz!

- **Vass Ilona** e-mailben jelezte, hogy Budapesten vőlegényével, **Imivel** megtartják az esküvőt május után, és augusztus táján szándékoznak ide is ellátogatni, hogy az itteni barátokkal is megünnepeljék az örömteljes eseményt.

- **Kerekes Marci est.**, volt csapatparancsnok és már jól beindult agrármérnök, február 2-án arany jegygyűrűvel eljegyezte **María Paz Pachu Nadale-t**. Decemberre tervezik az esküvőt. Fiatalok között ma már bizony ritka eset a formális eljegyzés, ezért volt nagy a meghatódottság mindkét család részéről.

Utazók

- **Dávidházy Jánosné** január 18-án érkezett Buenosba és február végén férjével együtt tértek vissza Budapestre.

- **Kerekes Cili** utazásait megszakítva meglepetésszerűen érkezett 2 hónapos látogatásra január 21-én, és a nap folyamán egyenként lepte meg családja tagjait. Nehezen leírható, milyen örömet okozott mindenkinek! Nemhiába, a cserkész tapasztalata, akadályverseny-ötletek hozzásegítettek mindenhez... Repülőjegyét a kézművességi tárgyak eladásából fedezte. Csak **Zaha Ilo** „cinkosa” tudott a titokban tartott érkezésről.

- **Mihályfy Kinga** január 24-én **Papp Istvánéknál** tartotta meg búcsúját a cserkész, Regös és ZIK pajtásaitól. **Wagner Carolina** fiával, **Pedroval** és **Besenyi Buba** lányával, **Julieta**val szálltak gépre hárman az egyéves magyarországi Balassi Bálint ösztöndíjas tanulásra. Kinga már írja a hosszú beszámólót.

- **Pérez Leidemann Naty** is búcsúzkodott és tanulásra indult a februári magyar télbe. Mamája, **Leidemann Sylvia** kéthónapos tanulmányi és kutatóútra utazott vele Magyarországra: több koncertet és zenei előadásokat szerveztek részére.

- **Gorondi Péterék** Magyarországra utaztak három lányunokájukra fölügyelni, amíg fiúk **Palkó** és felesége **Orsi** USA-ba látogattak.

mind a saját tőkét, mind a Magyar Államtól kapott támogatást. Az 1. emeleten a már létező vendégszoba mellé létesült egy fürdőszoba és egy új hálószoba, 3. emeleten pedig 3 hálószoba és egy fürdőszoba. Összesen tizenhárom személyre jut hely. Napi ár fejenként US\$ 15.- a székház fenntartására.

Most a magyar közösség jóindulatához fordulnak segítségért a még szükséges berendezés kiegészítésére (ágyak, matracok, szekrények, fűtőtestek, ventilátorok, ágynemű, takarók, ágyterítők, törülközők, kis asztalok és székek, világító testek, tükrök, vagy anyagi támogatás). Részletek, méretek Tel. 4864-7570. Fóthy István elnök: 15-5327-0917. Bobrik György alelnök: 4328-5078.

(Bobrik György jelentése alapján összegezte HKZS)

- **Kiss Anita** Magyarországról származó 34 éves fiatal kereste föl a magyar kolóniát. Augusztusig marad Buenos Airesben, és nagy érdeklődéssel van a kolónia megmozdulásai iránt.

- **Gál Kati**, a magyar nagykövetség gazdasági felelősének **édesanyja** érkezett látogatóba Magyarországról márciusig. Az egész család együtt Peruba utazott pár hétre Kati férje, **Aguilar Alex** családját meglátogatni és **Attila** gyermeküket bemutatni, akit még személyesen a perui rokonok nem ismertek.

Nyaralások, pihenések táviratstílusban:

Északon:

- A kolónia **cserkészfiataljai** (lányok, fiúk, kiscserkeszek) január 8-tól 22-ig Córdoba hegyei között táboroztak.

- **Botka Bözsi** és lánya **Roglich Naty** rokonok, ismerősök látogatása Chacóban.

- **Zaháék** Córdoba.

Délen:

Bariloche:

- **Dombay Jenci** gyermekeivel, unokáival. - Nyomdászunk **Héctor Moauro** és felesége **Barna Adri** volt cserkészünk és gyermekeik.

- **Vass Gyöngyi.**

- **Zomboryék.**

San Martín de los Andes:

- **Kesserűné Judit Angyalka** gyermekeivel és sok unokával.

- **Farkas Paula**, aki felkereste **Szigyártó Dénes** faragóművészt, volt cserkészünkét.

Végig a Dél-atlanti-óceáni-partvidéken:

- **A Collia család** és a nagyszámú **Zöldi család** Uruguay strandjain. **Vértessyéssel** is összefutottak.

- **Bonczos Zsuzsa** rovatvezető és lánya **Sebess Zsuzsi** Punta del Este.

- **Puricelliék (Szabó Éva)** La Lucila del Mar, akárcsak **Bischofék (Varga Julika).**

- **Kerekes Ági** Costa Azulon a közismert vendégszeretettel fogadta gyermekeit, unokáit, rokonait és kiterjedt baráti körét.

- **Demes Feriék, Grabner Bandiék** és **Papp Jenőék** Villa Gesell.

- **Képiró Magdi** és lánya **Mariana Valeria** del Mar.

- **Szilágyi Péter** és **Analy Mar** del Plata.

- **Haynalné Zsuzsó** szerkesztő Miramar.

- **Czanyóékhoz** Santa Teresitan ismét rövid látogatást tett pár Oleander: **Vass Gyöngyi, Lányiné Dóra, Porthné Irén** és **Graul Trixi. Czanyóné Helga** boldogan várta őket finom fagyival és nagyon sok üdvözlét küldi a buenosi magyar barátainak. **Dodót** időhiány miatt nem tudták meglátogatni, de **Helga** és lánya **Mimi** mesélték, hogy nagyon jó kezében van, minden szükséges ellátással és szeretettel körülveve. További javulást kívánunk neki!

San Bernardo:

- **Benedekné Marika** nővérénél, **Kohánszky** **Micsinay Julikánál.**

- **Kiss Péterék** nagy családja fölvaltva utazott.

- **Farkas Árpádék** a gyönyörűen berendezett házukban (**Szigyártó Dénes** által faragott bútorokkal) finom vacsorával vendégelték meg az **Oleanderek** kis csapatát. Jó magyar zene mellett még nótázásra is volt alkalom.

...és másutt:

- **Megyery Edithék** Egyiptomot választották januári kikapcsolódásra.

- **Lomniczy Józsiék** pedig halászni mentek...

Ki jött vissza a legjobban kipihenve?

(BGT és HKZS)

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

A január 20-án megjelent kettősszámunkban még 2008. végének eseményeiről emlékeztünk meg. Iskolás gyermekkoromban szoktam meg, hogy amikor elkezdtem a tanévet és kinyitottam tiszta, új irkámot, az első oldalra beírtam azt, amit most, igaz szívvel jelen bevezetésemre írok: „**Isten nevében kezdem el**” - mert ez 2009-ben első rovatom.

A múlt évet nem zártuk nagy reményekkel. Fél szívvel és kevés meggyőződéssel kívántunk egymásnak „boldog új esztendőt”. Inkább csak türelmet vagy kitartást javasoltunk barátainknak. Szeretteimnek én csak egyet ígértem: hogy imádkozom értük.

*

Január 20-án, reggel 9 órától este 10 óráig bekapcsolva tartottam az CNN amerikai televízió direktadását. Megszakítás nélkül, egyenesen Washingtonból közvetítették Barack Obama, Észak-Amerika új elnökének hatalomátvételét és ünnepélyes beiktatását, részletes pontossággal, sorrendben, tárgyilagosan. Egy dolog az, amikor az ember tolmács által hallgatja a közvetítést, vagy később az újságok hasábjain a történetekből, a beszédekből részleteket kiemelve értesül az írók, politikai szakértők szájíze szerint. Más az, amikor eredeti nyelven, kitűnő dikcióval, váltakozó bemozdítással hallod és érted meg. Az új elnök székfoglaló beszédét eredeti szöveggel hallani ennél még meggyőzőbb. A technika vívmányai segítségével az egész földkerekségen min-

Az Észak-amerikai Egyesült Államok 44. elnöke felesküszik a Bibliára

denki hallhatta, figyelhette az ünnepséget. Becslések szerint közel kétfélmillió ember volt jelen. Több mint 12-órás adást leírni nem lehet, még nézni is sok. Különböző szemszögből figyeltem. Jegyeztem gondolataimat: hol úgy, mint argentin, máskor, mint magyar, legtöbbször, mint átlag polgár, aki élete alkonyára már bejárta az egész világot és a történelemben is járatos.

Az Argentínai Magyar Hírlap, bármily kicsiny szigetét képvisel is a világban, ekkora horderejű, történelmi léptékű világeseményt nem hallgathat el, azzal a lemondó legyintéssel, hogy olvasóinknak már módjában állott erről a leghíresebb politikai szakértők véleményét elolvasni. Ezért azon nyomban, még mielőtt az éter hullámain keresztül beözönlő vélemények elérhettek vagy befolyásolhattak volna, egyéni, szubjektív benyomásaimról szeretnék beszámolni. A politikai jóslatokat bízunk a „szakértőkre”.

Még azok, akik a választási hadjárat alatt előítéletek nélkül, pártatlan figyelemmel kísérték a republikánus pártjelölt, John McCain szenátor és a demokrata pártjelölt, Barack Obama szenátor közötti vitát sem lehettek bizonyosak afelől, hogy a két jó jelölt közül melyiket fogják megválasztani. Az észak-amerikai polgár hazafias érzelmű, és amikor szavaz, az ország érdekeit tartja szem előtt (akárcsak mi?). A polgároknak volt alkalmuk, hónapokon keresztül megismerni jelöltjeiket. Nem egy jelölt ellen, hanem egy jelöltre szavaztak (ellentétben velünk, Argentínában?). Ezért nem lepett meg az a leírhatatlan lelkesedés, együttérzés,

Az új elnök hatásos beköszöntő beszéde nem maradt el a kampányolása alatt elhangzottaktól

hazafias amerikai szívet meghódította és ami lehetővé tette a békés, megható hatalom-átvételt (ilyenre nálunk nem emlékszem): a beszédei tartalma? Rendkívüli képzettsége? Magabiztos, természetes megjelenése? (vagy egy 200 éven át működő demokrácia? Szerk.). Egyéniségéből meglepő bizakodás, szeretet árad. Talán az látszik meg rajta, hogy gyermek-

korában a „legboldogabb szigeten”, Hawaiiiban nőtt fel, szerető nagyszülei házában? Irigységnek, gyűlöletnek nyoma sincs benne. Határozott, erkölcsi alapokon induló politikája hódította meg a népet? Ő lenne Lincoln utóda, akit beköszöntőjében idézett, és aki a régi értékeket akarja felrészni a degenerált, ideálok nélküli anyagi társadalomban? Igen - bizonyára mindez együtt.

Ha nem nézhettem volna a szemébe, nem hallottam volna, talán nem érezném olyan határozottan, hogy ez a fiatal ember őszinte, hogy ő egy igaz ember. Meggyőződésem, hogy a mai világ embere a politikában annyi csalódáson, kiábránduláson ment keresztül, hogy szeretne végre valakinek hinni (ilyenre vágyunk mi is, argentinai magyarok). Észak-Amerika alapítóinak a szabadságra és az igazságra felépített eszméit egy társadalmi rend, az establishment fehér tagjai képviselték több mint 200 éven át. Ezeknek az eszméknek a helyreállítását vállalta el bátran egy újabb, feltörő társadalom képviselője. Ez a fiatal ember nem örökölte vagy kapta ajándékba az elismeréssel járó vezető szerepet. Megküzdött érte, akárcsak a honalapító, bevándorló atyák. Úgy látszik, a veszedelemben a hazafiak össze tudnak fogni. (?) Hiszem, hogy a cél, a szándék és az igyekezet valódi. Bízunk, hogy egységben (unióban) a jó Isten segítségével meg lehet menteni a nyugati világot. Ez minden kolónia és minden ország jövőjének, túlélésének a feltétele.

Argentínában érdeklődésünk központjában januárban és februárban az időjárás áll.

Az idei 2009-es nyár rendkívül meleg és száraz volt eddig. A nyaralók természetesen elég könnyen elviselik, de a mezőgazdaságnak valódi katasztrófát jelent az eső hiánya. A tengerpartról hazafele vezető úton a vidám nyaralóknak arcára fagy a mosoly, ha kinéznek a léghűtőes kocsik ablakán és meglátnak a szomszédoktól szárazsághoz csontvázainak itt-ott felbukkanó árnyait a végelethetetlen, elsárgult, perzselő kukoricamezőkön. Ez kellett még a hónapok óta lázongó, a túlélésért harcolókkal joggal elégedetlen gazdáknak.

Ilyen nagy szárazság nem sújtotta Argentínát évtizedek óta. Ezalatt elnöknőnk ráért kétségen felül „színt vallani”: elutazott ölekezni politikai hittestvéreivel, Castróval és Chávez-szel. Nem mintha nem ismertük volna világnézetét. Bush elnök hiányában ezek után most ki lesz a bűnbak? Kire kell „minden rosszat” fogni?

*

Magyar kolóniánk képviselőivel és barátainkkal az idén először január 18-án találkoztam a Szent István Otthonban. A nyomasztó, meleg szombat után kellemesen hűvös vasárnapra ébredtünk. Gáspár Miklós atya - aki a zimankós magyar téltől évek óta unokahúgánál, özv. Rubido-Zichyné, Hohenlohe Sentánál tölt nyáron pár hetet - tartotta a hagyományos Szent Margit misét, amire az Otthon vezetőin és a bennlakó testvéreken kívül meghívták barátait is. Molnár László elnök, Éva igazgatóasszony és az ünnepelőbe öltözött bennlakó testvérek boldogan, mosolyogva fogadtak bennünket. Nem voltunk túl sokan, noha a fogadótermet megtöltöttük, de lélekben nagyon közel egymáshoz! Főhy István és a Mindszentynum tagjai segítettek a misénél. Miklós atya szentbeszéde mindannyiunkra igen nagy hatással volt. Szent Margit életét, mint példát tárta fel előttünk. Az ő imái képesek voltak megmenteni, ha nem is a pusztító tatároktól szegény Magyarországot, de a megrikkult, legyengült,

Főhy István segít a liturgia alatt

elszegényedett nép lelkét. Az imádság erejében bízva, nekünk - hívők megrikkult táborának - kellene újraébresztenünk a mai világ elanyagiasodott emberének lelkiismeretét és szellemét. A szívünk mélyéig hatoló, megható mise, a szerető meleg tekintetek

Gáspár Miklós kanonok szentbeszéde szívéhezszó volt

KOLÓNIAINK

mindannyiunkat új reménységgel, bizakodással töltöttek el. Szükségünk van rá! (1. további részleteket 2.o.)

Mise után koccintás és kedélyes falatozás. b.-j.: Molnár László, a Segélyegylet elnöke, Gáspár Miklós kanonok és szerző

*

Január 22 kivétel volt az eseménytelen nyárban: kéthetes táborozás után megérkeztek, inkább berobbantak a cserkészek. A Hungária klubban izgatott szülők várták gyermekeiket. Izgalomuk a tetőfokra hágtak, amikor megpillantották hasmenéstől és gyomorrontástól megviselt csemetéiket. Ez azonban nem vont le semmit a fiatalok lelkesedéséből. Megígérték, hogy az élménydús táborról kivételesen már a nyár végén, hűvét után beszámolnak nekünk. Mellékelek mint csemegét egy fényképet a harmadgenerációs kis táborozókról. Gratulálunk a vezetőknél!

Blahó Cili és Gorondi Miklós a jólsikerült córdobai kiscserkésztáborban

*

A barátság kertje

A barátságot hívhatjuk egy kertnek, melybe sok kis magot elültethetsz. Kedvesség és nevetés a locsolás, s a szeretet lesz a kinyíló virág. Türelem, megértés, gyengéd figyelem napsütésnél jobban melegítenek, így nem hervad a szeretet virága, s aki ültette, örökké csodálja. (Névtelen szerző)

Ezen a kivételes csütörtökön „ismerkedési” női teadélutánt szervezett Francisconé Balthazár Mártha. Mai rohanó életünkben már ritkán rendezünk női összejöveteleket, ha egyál-

Az izlésesen megterített uzsonnaasztal gyönyörű Herendi porcelánja csalogatja a vendégeket

talán. Kivételt képeznek a leánybúcsúk vagy az iskolai évfordulók. Jól emlékszem, anyámék idejében ezelőtt 50 évvel egy csoport középkorú barátó minden szelén összejött beszélgetni és egy finom uzsonnát elfogyasztani. A jókedvű férfiak az esti órákban eljöttek a feleségeikért és egy szelet torta mellett szívesen maradtak a hölgyekkel kis tereferére. A hölgyek akkor még nem voltak „dolgozó nők”, ami nem azt jelenti, hogy nem dolgoztak - csak éppen nem házon kívül.

Balthazár Mártha meghívása a mindannyiunk által ismert, legkülönbözőbb korú hölgyeket rendkívül kellemesen lepte meg. Gondosan megterített asztalnál mindenki tányérja mellett volt egy kis ajándék és papíron egy felolvasandó bölcs mondat, vagy vers - a barátságról. Így körben mindenki hangosan mondta el „sajátját”. Mártha szeretné ezt a Caracasból hozott kedves szokást közöttünk is bevezetni. Mártha elektromérnök argentin férjével, Eduardo (barátoknak Pancho) Francisconal 2007-ben Caracából végleg Argentínába költözött.

A háziasszony a legfiatalabbakkal: Drexler András PhD. 1. tanácsos felesége Mukics Adél és Zaháné Alexandra

Az elmúlt esztendőben magyar kolóniális rendezvényeken többször örömmel találkoztunk vele, és jegyzeteit, fényképeit az AMH hasábjain biztosan már felfedeztük. Most örömmel vettük tudomásul, hogy roppant nagy és hűséges magyar-venéz baráti körébe minket, magyar-argentin nőket is befogadott. Ő viszont azért hálás, hogy mi befogadtuk őt. Elmondta nekünk, hogy 1956-ban a forradalom után, 9 éves korában menekült szülei Venezuélába, ahol egy zártkörű magyar társadalomban nőtt fel. Minden magyar egyesületnek, de főleg a cserkészetnek lelkes tagja volt. A Ráskai Lea cserkészcsoport a KMCSSZ III. kerületében az 1. számot viseli immár 45 éve, és a külföldi magyar cserkészetben vezető szerepet tölt be. Ennek a most már öregcserkészcsoportnak 35 tagjával Mártha egy életreszóló baráti kapcsolatot tart fenn (*). Nem fogja tudni őket helyettesíteni, mert olyan mély kapcsolatok már nagyon nehezen alakulnának ki. De nem is ez a terve, hisz nem könnyű egy ilyen gyermekkori baráti kört felnőtt korban még csak pótolni is! Velünk azt szeretné elérni, amit Albert Camus sugallott neki: „Ne menj előttem, mert én nem tudlak mindig követni. Ne kövess engem, mert nem tudlak mindig vezetni. Ballagi csak mellettem és legyél a barátom.” Mi erre boldogan és optimistán igyekszünk. Nagy szüksége van magyar körünknek egy ilyen fiatal, lendületes társra!

(*) 1. további részleteket HUFI 3. oldal

- AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI**
- 2005: Alapító Fővédnök: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta**
- Alapító Védnökök:** Alitisz Constantino - Eickertné Toinette - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Möriz Istvánné - Papp Jenő - Takács István (+) - Zilahi Sebest Jenőné Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton
- 2005-től 2008-ig US\$ 100.-on felüli adományaikkal támogattak:**
Dr. Alitisz Constantino (3x) - B.Á. (Kanada) (1x) - Dr. Besenyi Károly (1x) - Dobosi Szabó Anikó (2x) - Döry Ilcsi (2x) - Erdődy József (3x) - Dr. Farkas Ferenc (4x) - Gorondi István és Edith (1x) - Gosztonyi Attila (1x) - Grosschmid Mária (Mo) (1x) - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebest" (2x) - K.I. (1x) - Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) (2x) - Möriz Istvánné (3x) - Dr. Némethy Kesserű Judit (USA) (4x) - N.N. - N.N. - Dr. Orbán László (4x) - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (4x) - Zilahi Sebestné Bonczos Zsuzsa (4x) - Zombory István (1x)
- Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacevich (x3)*
- Az AMH és az egész magyar közösség nevében hálással köszönjük támogatásukat!**
- 2009: Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) - Kalpakian Ervin - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta - Dr. Orbán László**
- Minden fölülfizetés, adomány, támogatás elősegíti az Argentínai Magyar Hírlap fennmaradását!**

HUNGRÍA, JULIO 2008
ORDEN DE LOS CABALLEROS DE LA MESA BLANCA MARIANA SEBESS
Distinguida con la GRAN CRUZ DE ORO

Distinguidos mundialmente

FRANCIA, NOVIEMBRE 2007
IV° FESTIVAL INTERNATIONAL DES ARTS GOURMANDS

ESPAÑA, ABRIL 2007
COPA ESPAÑA DE PASTERÍA

FRANCIA, ENERO 2007
BOCUSE D'OR

EE.UU., SETIEMBRE 2005
ANNUAL CULINARY SUPER CHALLENGE TEAM COMPETITION

LUXEMBURGO, NOVIEMBRE 2002
CULINARY WORLD CUP,
UNICOS GALARDONADOS EN LATINOAMERICA
MEDALLA DE BRONCE

MAUSI SEBESS
ARTES CULINARIAS

www.mausiweb.com

Desensyl
Con Pluronic F-127 - Citrato Disódico - Bifluorado

CREMA DENTAL DESENSIBILIZANTE
ANTICARIES / ANTIPLACA

PRESENTACION: POMOS MULTILAMINADOS CON 100 GRAMOS.

Gador
Al Cuidado de la Vida
<http://www.gador.com.ar>

Argentínai MAGYAR HÍRLAP
Az argentínai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kesserű Zsuzsanna
Rovatvezető Sebestné Bonczos Zsuzsa
Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné Graul Trixi
L. Monteverde 4251 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com
<http://epa.oszk.hu/amh> <http://efolyoirat.oszk.hu/amh>
www.argentinaimagyarhirlap.blogspot.com

Dr. Constantino Miguel Alitisz
abogado
Libertad 480 2° Capital
14 a 18 hs.
4382-2990 / 15-5481-0957
cmalitisz@yahoo.com.ar

Dr. Farkas Ferenc
ügyvéd
Carlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45, Buenos Aires
Tel.: 4322-0902
Kérjen órát

Dra. Gabriela Szegödi
Abogada
Estudio 4372-6844
15-5026-4512
gabriela_szegodi@yahoo.com.ar

Dra. Dancs Zsuzsanna
Abogada
A. Brown 3185 piso 2 Of. 4
Mar del Plata
Tel.: 0223-494-0339
susanadancs@sinectis.com.ar

Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martín Puricelli
Médicos Psiquiatras
Consultorio:
15-5325-2078 4823-9347

"Kíművelt emberfők által tenni nagy nemzeté a magyart!"

A Z.I.K. támogatja a magyar betűt

HKK HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE - HKK
KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
Hivatalos órák: Péntekenként 19 - 21 óra. Hungária Egyesület 1. em. - Pje. Juncal 4250, Olivos
Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar

Ne adja kölcsön az újságot! Szerezzen új előfizetőt, és saját előfizetését 2 hónappal meghosszabbítjuk!

- A megjelent írások nem fejezik ki szükségszerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
- Kéziratokat, fényképeket nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írások a közlésnél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.

A havi lapzárta után történt eseményekről szóló beszámolókat és híreket csak egy hónap késéssel jelenhetnek meg. Számítunk Olvasóink szíves megértésére!

Az áprilisi számra a lapzárta: március 10
Anyag és hírek beküldésére
(54-11) 4711-1242
amagyarhirlap@yahoo.com

Kedves Olvasónk! Megkapta már a nyugtáját?
A címkén látható az előfizetésének lejárata. Két hónappal utána be kell szüntetnünk a lap küldését.
Előfizetése megújításának esetében kérjük közölje velünk annak módját és dátumát (4711-1242), hogy kiállíthassuk a megfelelő nyugtát. Köszönjük!
AMH

INTÉZMÉNYEINK
NUESTRAS INSTITUCIONES

IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES
EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar
39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS N° 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4723-4988 - edithhaynal@hotmail.com

18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS N° 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4837-0161 - kerekesmartin@yahoo.com.ar

KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRITO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomniczymatyas@yahoo.com.ar -15-5703-1800

REGÖS MAGYAR NÉPTÁNCGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO REGÖS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. www.regosargentina.com.ar
Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com

ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVÉGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRÍNYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. 4791-3386
susyfothy@yahoo.com.ar

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA
ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@gmail.com - CORAL HUNGARIA - leidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 15-6134-1577 - www.arshungarica.com.ar

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HÚNGARA - Pje. Juncal 4250, 1° piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

MAGYAR SZINTÁRSULAT: ÁLOMGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

KLUBOK - CLUBES
HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGARIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - mzoldi@dls-argentina.com.ar

VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

ISKOLÁK - COLEGIOS
ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 N° 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052
SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

SPORT - DEPORTES
HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESGRIMA CLUB HUNGARIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - henriette@arqa.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS
"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYŰLEKEZET - IELU - CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HÚNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Aménábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar
MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HÚNGARA - Cptn. Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 / 15-5746-6505 - amerke@argentina.com

"MINDSZENTYNUM ZARÁNDOKHÁZ" MAGYAR KATOLIKUS KÁPLÁNSÁG - ASOCIACIÓN DE LOS HÚNGAROS CATÓLICOS EN LA ARGENTINA - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - info@mindszentynum.org

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES
ARGENTÍNAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HÚNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Capitán R. Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 - nvattay@arnet.com.ar
ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA - Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9° "E", (1035) Buenos Aires. Tel. 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pac. Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4722-0098 / 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com
MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@ciudad.com.ar

MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - J.B. Justo 183, (1602) Florida, Bs.As. Tel. 4796-0176 / 15-4949-9640 - vferlolo@fibertel.com.ar
SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@ciudad.com.ar

VITÉZI REND ARGENTÍNAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Capítulo Argentino. Tel/Fax (5411) 4715-2351 - nvattay@arnet.com.ar

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS
BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE - Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-461994
moka_retezar@yahoo.com.ar

CHACOI MAGYAR EGYESÜLETEK:
- COLECTIVIDAD HÚNGARA DE CNEI. DU GRATY - M. Moreno N° 12, (3541) Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649

- VILLA ÁNGELA-I MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HÚNGARA DE SOCORROS MUTUOS - Hungria 150, (3540) Villa Ángela, Chaco. Tel. 03735-420-939

CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 / 0351-156-144-070 - filipancsilili@gmail.com

SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HÚNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - adorjan@ciudad.com.ar

Atención:
Rogamos a los responsables informarnos de errores o cambios. Gracias.
Esta edición fue impresa en **IMPRESA ALFA BETA S.A. 4522-1855**